

OŠ KOMANDANTA STANETA DRAGATUŠ
Dragatuš 48, 8343 Dragatuš

MLADI RAZISKOVALCI

RAZISKOVALNA NALOGA

ŽIVLJENJE = UČENJE,
projekt neformalnega sodelovanja med šolo in starši

Tematsko področje: INTERDISCIPLINARNA PODROČJA
(SOCIOLOGIJA IN PEDAGOGIKA)

Avtorji:

Iva Panjan, 9. razred
Kristjan Panjan, 8. razred
Ema Štefanič, 9. razred

Mentorica:

Nataša Podhostnik, prof. slov.

Somentorica:

Anita Vrtin, prof. zgod. in soc.

Dragatuš, 2010

Raziskovalna naloga je bila opravljena na Osnovni šoli Komandanta Staneta Dragatuš.

Mentorica: Nataša Podhostnik, prof. slov.

Somentorica: Anita Vrtin, prof. zgod. in soc.

Datum predstavitve: *

(*Regijska predstavitev ni možna, ker na našem področju ni izbranega izvajalca, ki bi organiziral regijsko tekmovanje raziskovalnih nalog. Na našem področju – Dolenjska z Belo krajino – se vse raziskovalne naloge, po navodilih organizatorjev mladinskega raziskovanja Slovenije (ZOTKS), pošljejo direktno na Srečanje mladih raziskovalcev s sedežem v Murski Soboti.)

KLJUČNA DOKUMENTACIJSKA INFORMACIJA

- ŠD** Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš, 2009/2010
- KG** Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš / projekt / učitelji / starši / učenci / vpliv neformalnega sodelovanja
- AV** PANJAN, Iva / PANJAN, Kristjan / ŠTEFANIČ, Ema
- SA** PODHOSTNIK, Nataša ment. / VRTIN, Anita soment.
- KZ** 8343 Dragatuš, SLO, Dragatuš 48
- ZA** Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš, Dragatuš 48, 8343 Dragatuš
- LI** 2010
- IN** ŽIVLJENJE = UČENJE, PROJEKT NEFORMALNEGA SODELOVANJA MED ŠOLO IN STARŠI.
- TD** RAZISKOVALNA NALOGA
- OP** IV, 45 s., 16 graf., 44 fotograf., 28 ust. sp., 3 pril., 32 ref.
- IJ** SL
- AI** Projekt Življenje = učenje je učence, starše in učitelje med sabo bolj povezal, preko neformalnih oblik sodelovanja so zgradili dobre medsebojne odnose in zaupanje. Projekt je prinesel pozitivne učinke iz dejavnosti v dejavnost, zato se je prisotnost staršev postopoma povečevala. Nekaj staršev res ni želelo sodelovati pri projektu, ampak ti starši redko kažejo zanimanje tudi za katere koli oblike formalnega sodelovanja s šolo. Že sama velika udeležba staršev je pokazatelj dobrih plati projekta, kar je bilo razvidno tudi iz ankete. Projekt je prinesel bistvene rezultate, in sicer ustvarili so se boljši medsebojni odnosi med starši in učitelji, le-ti so posledično vplivali na učence, kar se je pokazalo v njihovih nekoliko boljših učnih navadah in učnem uspehu, pozitivnem odnosu do šole, nekoliko večji motivaciji za šolsko delo. Učenci so se ob druženju s starši in učitelji imeli možnost naučiti veliko novih stvari, sprejemati dobre nasvete od vseh. Starši so svoje otroke spoznali z različnih zornih kotov, sproščeno so izmenjevali izkušnje z drugimi starši, preko učiteljev so lahko pridobili nova spoznanja, ki so jim koristila pri vzgoji otrok in njihovi motiviranosti za šolsko delo. Po drugi strani pa so tudi učitelji spoznavali starše z več vidikov in predvsem spoznavali družinsko okolje, v katerem živijo učenci. Po pretečenih osmih mesecih izvajanja projekta se bo projekt zaradi dobrih rezultatov izvajal tudi v naslednjem šolskem letu. V naslednjem šolskem bo glavni cilj projekta izboljšanje učenčevega uspeha ter pridobiti večjo motivacijo učencev za šolsko delo.

KAZALO

Mentorstvo	I
Ključna dokumentacijska informacija	II
Kazalo	III
Kazalo grafov, fotografij, ustnih virov, prilog	IV
1 UVOD	1
1.1 Cilji in namen	1
1.2 Hipoteze	1
2 PREGLED OBJAV	2
2.1 Pregled nekaterih ugotovitev o sodelovanju šole s starši	2
2.2 Oblike sodelovanja šole in staršev	3
2.3 Načrt dela s starši	3
2.4 Starši kot pomemben subjekt sodobne šole	5
3 METODOLOGIJA	6
4 IZSLEDKI	7
4.1 Anketa za starše	7
4.2 Predstavitev dela gasilca in reševalca	8
4.2.1 Naša ocena	9
4.3 Predstavitev poklica bančnega uslužbenca	9
4.4 Kostanjev piknik	10
4.4.1 Analiza anketnega vprašalnika	12
4.4.2 Naša ocena kostanjevega piknika	15
4.5 Decembrske prireditve	15
4.5.1 Korajža velja	16
4.5.2 Instrumentalni večer	17
4.5.3 Pevski večer	18
4.5.4 Kavarna devetega razreda	21
4.5.5 Naša ocena decembrskih prireditev	23
4.6 Zimski športni dan	23
4.7 Valentinove delavnice	23
4.7.1 Naša ocena Valentinovih delavnic	28
4.8 Gledališka igra »Dogodivščine 6. razreda«	29
4.8.1 Naša ocena gledališke igre	30
5 RAZPRAVA	31
6 SKLEPI	37
7 POVZETEK	40
8 ZAHVALA	41
9 PRILOGE	42
10 VIRI IN LITERATURA	45

KAZALO GRAFOV, FOTOGRAFIJ, USTNIH SPOROČIL, PRILOG

Kazalo grafov

Graf 1: Kateri način oz. oblika sodelovanja s šolo se vam zdi najbolj primerna? ..	7
Graf 2: Spol anketirancev.	12
Graf 3: Število staršev na posamezen razred?	12
Graf 4: Kako ste se počutili ob našem prvem srečanju projekta Življenje = učenje?	13
Graf 5: Glede na vaš odgovor iz prejšnjega vprašanja napišite svoje mnenje.	13
Graf 6: Katerih dejavnosti ste se udeležili?	13
Graf 7: Kakšne stike ste navezali z učitelji?	14
Graf 8: Kako se vam je zdelo druženje z vašimi otroki?	14
Graf 9: Ali se vam zdi takšna oblika (piknik) dober način sodelovanja med učenci – starši – šolo?	14
Graf 10: Napišite svoje predloge, kako bi izboljšali sodelovanje med učenci – starši – šolo.	15
Graf 11: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (učitelji)	32
Graf 12: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (starši)	33
Graf 13: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (učenci)	34
Graf 14: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (učenci)	35
Graf 15: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (učitelji)	35
Graf 16: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (starši)	35

Kazalo fotografij

Fotografija 1: Gasilska vaja. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)	8
Fotografija 2: Otroci iz vrtca z očeti. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)	9
Fotografija 3: Podelitev priznanj učencem Osnovne šole Dragatuš. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)	9
Fotografija 4: Učenci v banki. (Fotografirala: Iva Panjan, 13. 10. 2009.)	10
Fotografija 5: Oglad banke. (Fotografirala: Iva Panjan, 13. 10. 2009.)	10
Fotografija 6: Razgibavanje v telovadnici. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)	11
Fotografija 7: Športne igre. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)	11
Fotografija 8: Kostanjev piknik. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)	11
Fotografija 9: Izpolnjevanje ankete. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)	12
Fotografija 10: Prihod staršev. (Fotografiral: <u>Srečko</u> Dražumerič, 4. 12. 2009.) ...	16
Fotografija 11: Pred pričetkom Korajže velja. (Fotografiral: <u>Srečko</u> Dražumerič, 4. 12. 2009.)	16
Fotografija 12 : Gneča v telovadnici. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.)	17
Fotografija 13: Zmagovalci. (Fotografiral: <u>Srečko</u> Dražumerič, 4. 12. 2009.)	17
Fotografija 14: Pred začetkom Instrumentalnega večera. (Fotografiral: <u>Srečko</u> Dražumerič, 11. 12. 2009.)	18
Fotografija 15: Dobroč. (Fotografiral: <u>Srečko</u> Dražumerič, 11. 12. 2009.)	18
Fotografija 16: Andrej Sitar. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	19

Fotografija 17: Meta Štefanič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	19
Fotografija 18: Katja Panjan s sinom. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	19
Fotografija 19: Ivanka Kobetič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	20
Fotografija 20: Tatjana Jakofčič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	20
Fotografija 21: Sabina Lukežič, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	20
Fotografija 22: Raziskovalci na delu. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	21
Fotografija 23: Kavarna. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 4. 12. 2009.)	21
Fotografija 24: Kavarna. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)	22
Fotografija 25: Kavarna 9. razreda. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.) ..	22
Fotografija 26: Kavarna 9. razreda. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.) ..	22
Fotografija 27: Jožica M. Grobovšek, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	23
Fotografija 28: Janja (mati) in Kristjan Metež (učenec). (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	24
Fotografija 29: Ljiljana Jankovič, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	24
Fotografija 30: Aleš Basarac, učenec. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	24
Fotografija 31: Nada Klobučar, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	25
Fotografija 32: Eva Švajger, učenka. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	25
Fotografija 33: Andreja Švajger, mati. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	26
Fotografija 34: Silva Nagode, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	26
Fotografija 35: Dennis Wraight, krajan, priseljen iz Anglije. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	26
Fotografija 36: Jan (učenec) in Brigita Gašperič (mati). (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	27
Fotografija 37: Kristina Deržaj, mati, s hčerko. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	27
Fotografija 38: Anita Mihelič, mati, s hčerko. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	27
Fotografija 39: Janez Kralj, oče, s sinom. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	28
Fotografija 40: Jasmina Kobe, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)	28
Fotografija 41: Učenci 6. razreda ob prikazu učne ure. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)	29
Fotografija 42: Učenci predmetne stopnje med predstavo. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)	29
Fotografija 43: Učenci razredne stopnje in vrtec med predstavo. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)	29
Fotografija 44: Starši, učenci ter učitelji ob gledanju predstave. (Fotografirala: Iva Panjan, 18. 2. 2010.)	30

Kazalo ustnih sporočil (po vrstnem redu raziskovanja)	
Marjeta Mukic , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	19
Andrej Sitar , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	19
Meta Štefanič , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	19
Katja Panjan , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	19
Ivanka Kobetič , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	20
Tatjana - Alis Jakofčič , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	20
Sabina Lukežič , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	20
Anonimna oseba , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	20
Helena Švajger , ustno sporočilo, 17. 12. 2009.	20
Jožica Medvešek Grobovšek , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	23
Janja Metež , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	24
Mihael Metež , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	24
Ljiljana Jankovič , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	24
Aleš Basarac , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	24
Brigita Juršak , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	25
Nada Klobučar , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	25
Eva Švajger , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	25
Vesna Marija Frank , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	25
Andreja Švajger , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	26
Silva Nagode , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	26
Dennis Wraight , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	26
Jan Gašperič , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	27
Brigita Gašperič , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	27
Kristina Deržaj , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	27
Anonimna oseba , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	27
Anita Mihelič , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	27
Janez Kralj , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	28
Jasmina Kobe , ustno sporočilo, 10. 2. 2010.	28
Kazalo prilog	
Priloga 1: Anketni vprašalnik (september 2009)	42
Priloga 2: Anketni vprašalnik (16. 10. 2009)	43
Priloga 3: Anketni vprašalnik (april 2010)	44

1 UVOD

Prvi stik s šolo je pomemben tako za starše kot za učence. Sprejem v novo okolje namreč trajno oblikuje otrokov odnos do ustanove, ki jo bo obiskoval vrsto let. Stiki med starši in šolo so pomembni, da omogočajo razumevanje različnih življenjskih in socialnih situacij, ki jih doživlja otrok.

1.1 Cilji in namen

Naš šolski projekt z naslovom Življenje = učenje temelji na zamisli o sodelovanju vseh udeležencev pri vzgoji in izobraževanju (šola – starši – učenci).

Do šole večina otrok čuti odpor, največkrat zaradi učiteljev, ki jim nalagajo naloge, in staršev, ki od njih želijo boljše ocene. Zato si otroci že v podzavesti oblikujejo svoje mnenje o šoli, in sicer je to pri večini učencev odpor do šole. Po drugi strani pa tudi starši nimajo pretiranega zaupanja v šolo, ker z učitelji sodelujejo le na formalnih mesečnih govorilnih urah oziroma treh roditeljskih sestankih v celotnem šolskem letu. Naša šola, torej Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš, pa si želi, da bi učenci in starši imeli drugačno mnenje o šoli.

Zato smo letos organizirali ta projekt, katerega namen je, da bi bili vsi udeleženci šole med sabo bolj povezani. Naš cilj je, da bi se ta enakokraki trikotnik (učenci, starši, šola) med sabo bolj povezal, kar bi dosegli z neformalnimi srečanji med starši in učitelji, na katerih pa bi sodelovali tudi učenci. S tem bi se ustvarili boljši medsebojni odnosi med starši in učitelji, le-ti bi posledično vplivali na učence, kar bi se kazalo v njihovih boljših učnih navadah in učnem uspehu, pozitivnem odnosu do šole, večji motivaciji za šolsko delo.

Naš cilj je, da staršem in učiteljem razsvetlimo pot do medsebojnega zaupanja. Predvsem starši bi pridobili veliko preko neformalnih oblik sodelovanja, in sicer menimo, da bi lahko učitelje in svoje otroke spoznali z različnih zornih kotov, sproščeno bi izmenjevali izkušnje z drugimi starši, preko učiteljev bi lahko pridobili nova znanja, ki bi jim koristila pri vzgoji otrok in njihovi motiviranosti za šolsko delo. Po drugi strani pa bi tudi učitelji spoznavali starše z več vidikov in predvsem spoznavali družinsko okolje, v katerem živijo učenci.

1.2 Hipoteze

Pred raziskovanjem smo si zastavili naslednje hipoteze:

- Udeležba staršev na neformalnih oblikah sodelovanja med šolo in starši se postopoma povečuje, kar prinaša pozitivne učinke.
- Nekaj staršev ne bo pokazalo zanimanja za sodelovalni projekt Življenje = učenje.
- Na koncu izvedbe našega projekta Življenje = učenje bodo starši in učitelji spoznali dobre plati neformalnega medsebojnega sodelovanja.
- Projekt Življenje = učenje bo imel pozitiven vpliv na učence.
- Starši, šola in učenci želijo tudi v prihodnje čim bolje in čim več sodelovati v neformalnih oblikah sodelovanja.

2 PREGLED OBJAV

2.1 Pregled nekaterih ugotovitev o sodelovanju šole s starši¹

Pogled v zgodovino šole nam pokaže, da so pedagogi – Comenius, Locke, Rousseau, Pastalozzi, Frobel, Komensky, Kosi, Dewey, Piaget, Vygotski in drugi – v različnih obdobjih v preteklosti že govorili o starših. Dajali so jim napotke, kako pripraviti otroka na šolo, kako ravnati z otrokom, da bo uspešen, in jih spodbujali, da bi otroci šolo redno obiskovali.

Na podlagi raziskav Mills (1996) izpostavlja, da segajo korenine načrtovanega vključevanja staršev v šolo kakih štirideset let nazaj, in poudarja, da je sodelovanje letih izjemno pomembno za šolanje otrok.

Coleman (1998) navaja, da vsi starši verjamejo, da lahko svojim otrokom pomagajo, da se lahko več in bolj učinkovito učijo in da bi jim lahko še bolj pomagali, če bi učitelji pomagali njim.

Coleman meni, da obstajajo štiri enako pomembna področja, in sicer: odnos starši – učitelj, družinska zgodovina vključenosti, odnos učitelj – učenec in odnosi učiteljev do starševske vključenosti.

Stegelin in Wright (2003) navajata najpogostejše vzroke, ki jih omenjajo učitelji in starši za njihovo neuspešno medsebojno partnerstvo.

Po njenem mnenju učitelji menijo, da:

- Staršev šola ne zanima.
- So starši preveč zaposleni.
- Mame bolj skrbijo zase kot za otroke.
- Zakonca danes bolj zanima nakupovanje kot njuni otroci.
- So starši jezni, kadar jih učitelji pokličejo.
- Se starši ne ukvarjajo z vzgojo svojih otrok.
- Se starši umaknejo.

Med navedbami staršev pa beležita naslednje vzroke za nesodelovanje:

- Učitelji me ne želijo zraven.
- Moji otroci ne želijo, da sem zraven.
- Nimam časa.
- Učitelji pričakujejo več, kot zmorem narediti.
- Ne morem vedeti, kaj želijo.
- Nočem več peči piškotov.
- Je čas, da naredim svoje delo.
- To je edini čas, ki ga imam zase ...

Takšni odgovori kažejo na nepripravljenost za sodelovanje in so zaskrbljujoči tako za učitelje oziroma šolo, kot za družine. Vsi sodelujoči morajo razmisliti o smiselnosti in obliki sodelovanja.

---

¹ VELKAVRH, A. 2008. Starši kot pomemben subjekt sodobne šole. Vzgoja & izobraževanje, XXXIX (3), str. 61–62.

2.2 Oblike sodelovanja šole in staršev²

Razrednik je vez med šolo in domom. Komunicira s starši, prenaša njihove pripombe na delo učiteljev oddelka, posreduje pri prenosu šolskih sporočil staršem, obiskuje učence, zbira informacije o razmerah v družini učencev itd. Motnje v komunikaciji med starši, učitelji in učenci naj bi razrednik uspešno reševal in preprečeval.

Šola s svojim delovnim načrtom predvidi obseg in oblike sodelovanja s starši, organizacija pa je v glavnem prepuščena razredniku.

Formalne oblike sodelovanja:

- Roditeljski sestanki
- Govorilne ure
- Skupna govorilna ura
- Skupni sestanki staršev, učencev, učiteljev
- Predavanja za starše
- Obisk razrednika na domu učenca
- Pisna sporočila staršem
- Uporaba telefona v stiku s starši

Neformalne oblike sodelovanja:

- Izleti, družabna srečanja, obisk na šolskih prireditvah, skupne akcije

So prijetna druženja staršev, učiteljev, razrednikov in učencev, ki poučujejo v razredu. Priložnost da se spoznajo v drugačnem okolju.

Starši prevzamejo vlogo spremljevalcev na izletu, skupaj s svojim otrokom si na šoli ogledajo športno ali kulturno prireditev ali pa se skupaj zabavajo na šolskem pustovanju. Aktivno lahko sodelujejo v delovni akciji ali pa sodelujejo na športnem tekmovanju, kjer se medsebojno pomerijo ekipe učencev, staršev in učiteljev. To so srečanja, ki zbližujejo in vzgajajo čut pripadnosti šoli, ki jo obiskujejo njihovi otroci.

2.3 Načrt dela s starši

Na področju vključevanja staršev v življenje in delo šole strokovni delavci pogosto izražajo nezadovoljstvo. Menijo, da starši sicer sodelujejo v Svetu staršev in v Svetu šole, so pa premalo aktivni v drugih oblikah dela. Prav tako menijo, da starši premalokrat pridejo v šolo oziroma pogrešajo starše tistih učencev, ki imajo v šoli težave.

---

² ŽAGAR, D., BRAJŠA, P., ..., 2001. Razrednik - Vloga, delo in odgovornost. Ljubljana, Jutro, 132-137 str.

Analiza obstoječih oblik in vsebin sodelovanja šole in staršev je izhodišče za načrtovanje dela na tem področju. Pogosto pa je velik premik potreben v stališčih strokovnih delavcev. Starši niso tisti, ki naj prihajajo v šolo samo zato, da jim učitelj pove, kakšne težave ima njihov otrok in kaj je naredil narobe. Do staršev je treba oblikovati partnerski odnos: strokovni delavci poznajo eno plat, starši poznajo drugo. Sporočila in ugotovitve morajo biti dvosmerne, skupaj je treba iskati poti za reševanje, se dogovoriti, katere naloge kdo prevzame ...³

Neformalne oblike sodelovanja staršev s šolo se razvijajo v zadnjih letih in so posledica komunikacije, zavedanje odgovornosti in sproščenih odnosov. Pri teh oblikah sodelovanja je načrtovanje česar koli bolj sproščeno. Starši so v šolo vabljeni ob različnih dogodkih, praznikih, dnevih odprtih vrat (odprte učne ure, predstavljanje različnih poklicev, predstavljanje dogodkov iz preteklosti, predstavitev predmetnih področij ...), lahko sodelujejo pri pripravljanih razstav in prireditvah, vključeni so lahko v različne projekte, pomagajo in sodelujejo pri dobrodelnih in zbiralnih akcijah, vodijo interesne dejavnosti. Šoli pomagajo pri pridobivanju materialnih sredstev za pouk. Pri takem sodelovanju je med partnerji več zaupanja in sodelovanja. Iz zapisanega lahko sklepamo, da imajo starši v današnji šoli zelo pomembno vlogo in velik vpliv na delovanje šole. Sodelovanje s starši in učenci odpira možnosti za večjo kakovost dela in življenja v šoli, družini in okolju.⁴

Šole se odločajo za različne prijeme, pomembno pa je, da so sestanki pripravljani za določeno temo in da so predvidene aktivne metode dela s starši. Šole lahko pred sestanki izvedejo za starše ankete, s katerimi zberejo njihova mnenja o določenem problemu, predloge za tematske roditeljske sestanke in pripravljenost za sodelovanje.

Na podlagi zbranih podatkov je lažje povabiti in vključiti starše v neformalne oblike sodelovanja. Res je, da so te oblike na različnih šolah zelo različne, včasih pa tudi znotraj šole, saj so odvisne od številnih dejavnikov: inovativnosti šole same oziroma posameznega učitelja, starostne stopnje otrok, izobrazbene strukture staršev, interesa staršev in učencev ...

Vprašati se je treba, katere oblike in vsebine sodelovanja je šola staršem ponujala že sedaj in kaj lahko še naredi, da privabi starše v šolo. Pomembno je, da se stiki med šolo in domom ustvarijo, še preden se pojavijo težave, saj se tako lažje ustvarja odnos zaupanja. Motivacija staršev za sodelovanje s šolo je večja, če začutijo, da se jih sprejema kot enakovredne partnerje, da se upoštevajo njihovi predlogi in da s svojim vključevanjem lahko pripomorejo k napredku svojega otroka.⁵

2.4 Starši kot pomemben subjekt sodobne šole⁶

---

³ PUŠNIK, M., SILVAR, B., ..., 2003. Vloga šole pri zmanjševanju nasilja. Priročnik za učitelje, svetovalne delavce in ravnatelje. Ljubljana, Zavod Republike Slovenije za šolstvo, 39 str.

⁴ LOVRENČIČ, A. 2006. Sodelovanje šole in staršev – vse aktualnejša tema današnje šole. Vzgoja & izobraževanje, XXXVII (2), str. 40–43.

⁵ PUŠNIK, M., SILVAR, B., ..., 2003. Vloga šole pri zmanjševanju nasilja. Priročnik za učitelje, svetovalne delavce in ravnatelje. Ljubljana, Zavod Republike Slovenije za šolstvo, 39 str.

⁶ LOVRENČIČ, A. 2006. . Sodelovanje šole in staršev – vse aktualnejša tema današnje šole. Vzgoja & izobraževanje, XXXVII (2), str. 40–43.

Šola in dom imata s kakovostnim medsebojnim sodelovanjem lahko zelo velik vpliv na kakovostno vzgojno-izobraževalno delo in vsestranski razvoj otroka. Staršem je treba zagotoviti vpogled v delo in življenje v šoli in jim omogočiti sodelovanje, vendar je treba jasno določiti meje strokovnosti, ki so domena učiteljev in učiteljic ter strokovnjakov na področju šolstva (Bela knjiga, 1995).

Prvi stik s šolo je pomemben tako za starše kot za učence. Sprejem v novo okolje namreč trajno oblikuje naš odnos do ustanove, ki jo bodo učenci obiskovali vrsto let. Stiki med starši in šolo so pomembni, saj omogočajo razumevanje različnih življenjskih in socialnih situacij, ki jih doživlja otrok.

Na šolah so organizirani dnevi odprtih vrat in osebna srečanja staršev z učitelji. Ob prvem stiku s šolo dobijo starši šolsko knjižico ter letni načrt. Šola jih seznani z načini vključevanja šole v lokalno skupnost in jih povabi k sodelovanju ter jih spodbuja, da se udeležujejo različnih srečanj, na katerih lahko povedo, kako doživljajo probleme v šolskem okolju, in predlagajo možne rešitve.

Starši sodelujejo s šolo kot pomočniki ali kot partnerji. Današnja šola daje večji poudarek partnerskemu in sodelovalnemu odnosu. Z aktivnim sodelovanjem imajo starši več pravic, na drugi strani pa se s tem poveča tudi njihova odgovornost.

3 METODOLOGIJA

V raziskovalni nalogi smo uporabili metodo abstrakcije. Pri tem smo se naslanjali na metodo indukcije, saj smo sklepali na podlagi posameznih primerov k splošnemu. Izvajali smo različne dejavnosti na naši šoli, preko katerih smo prešli na splošna dejstva o neformalnem sodelovanju med šolo in starši.

Uporabili smo tudi metodo sinteze, kjer smo raziskovalne dele sestavili v celoto.

Poslužili smo se tudi zgodovinske metode, saj smo skozi daljše časovno obdobje (osem mesecev) spremljali in raziskovali proces sodelovanja med šolo in starši.

Vključili smo tudi metodo anketiranja.

Nekaj informacij smo zbirali iz že objavljenega gradiva, predvsem pa smo jih zbrali s pomočjo terenskega dela in ustnih virov, saj smo želeli raziskati konkreten primer, tj. neformalno sodelovanje na Osnovni šoli Komandanta Staneta Dragatuš.

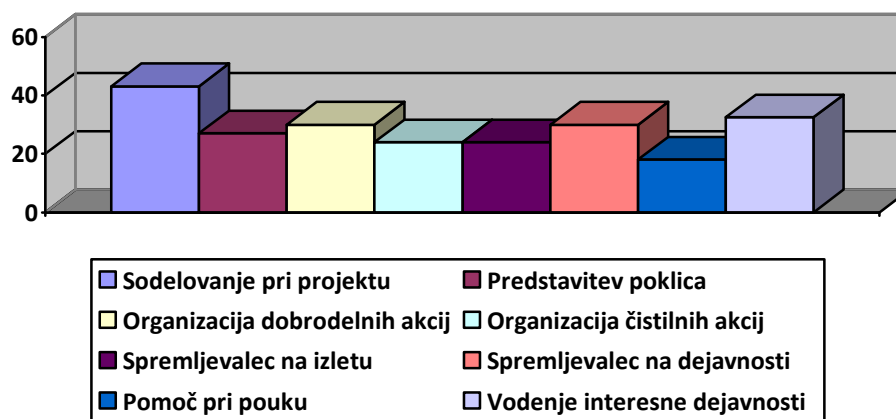
4 IZSLEDKI

V tem delu raziskovalne naloge bomo predstavili vse dejavnosti, ki smo jih organizirali v okviru našega šolskega projekta Življenje = učenje (gasilci na naši šoli, predstavitev poklica, kostanjev piknik, decembrske prireditve – Instrumentalni večer, Pevski večer in Korajža velja, Kavarna devetega razreda, zimski športni dan, Valentinove delavnice, gledališka predstava). Predstavili bomo tudi vse analize anketnih vprašalnikov – anketni vprašalnik, ki smo ga sestavili za starše in jih povprašali o načinih sodelovanja, s katerimi bi želeli pomagati uresničiti naše namene projekta Življenje = učenje, nato vprašalnik, s katerim smo povprašali starše, učitelje in učence po mnenju ob prvem neformalnem sodelovanju. Proti koncu šolskega leta smo sestavili še en vprašalnik za učence, učitelje in starše o njihovem mnenju o vseh dotedanjih oblikah sodelovanja. Dodali smo tudi fotoreportaže. Pri prireditvi Pevski večer in Valentinove delavnice pa smo udeležence tudi fotografirali in zbirali njihove izjave.

4.1 Anketa za starše

Konec septembra 2009 smo sestavili našo prvo anketo (glej Prilogo 1). Z njo smo želeli izvedeti, na katere vse načine si starši želijo sodelovati s šolo. V raziskavo so bili vključeni starši od prvega in vse do devetega razreda. Med vseh 100 staršev smo razdelili anketne vprašalnike. Od stotih smo jih dobili le 37. V anketnem vprašalniku smo ponudili možne odgovore, ki so bili staršem v pomoč. Dali smo jim tudi možnost, da napišejo svoj predlog. Ankete smo razdelili učencem naše šole, ki so jih posredovali staršem.

Graf 1: Kateri način oz. oblika sodelovanja s šolo se vam zdi najbolj primerna?

Pri tem vprašanju so starši obkrožali ponujene postavke. Starši so imeli možnost tudi dopisati nove postavke. Odgovori kažejo, da si starši želijo sodelovati s šolo. 16 staršev (43,2 %) je pripravljenih sodelovati pri projektu, v katerem bi lahko izkoristili svojo znanje. 10 staršev (27 %) je pripravljenih predstaviti svoj poklic. 11 staršev (30 %) je pripravljenih pomagati pri izvedbi dobrodelne akcije in kar 9 staršev (24 %) je

pripravljenih sodelovati pri čistilnih akcijah. Enako število staršev (24 %) bi sodelovalo pri spremljanju učencev na izletu. Kar 11 staršev (30 %) bi spremljalo učenca na dejavnosti, ki poteka v okviru šole, kot npr. tehniški dan, naravoslovni dan, športni dan, gospodinjski dnevi ... 7 staršev (18 %) bi sodelovalo pri dodatni pomoči učencem pri branju, računanju itn. in kar 12 staršev (32,5 %) si želi voditi interesno dejavnost v šoli. Nekateri (navedeno je pod drugo) so navedli, da bi s šolo sodelovali pri organizaciji plesnega tečaja, pri predstavitvi del dedkov in babic ter pri svetovanju osebju šole in učencem o financah, zdravstvu ali pravu.

4.2 Predstavitev dela gasilca in reševalca

Že mnogo let je mesec oktober mesec požarne varnosti, zato smo 2. 10. 2009 na naši šoli organizirali požarno vajo z naslovom Šola gori. Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Dragatuš v sodelovanju z Zdravstvenim domom Črnomelj so s pomočjo učencev 9. razreda izvedli reševalno akcijo. Vsak učenec 9. razreda je odigral vlogo ranjene osebe, ujete v učilnico šole. Vse »poškodovance« so gasilci in osebje zdravstvenega doma rešili iz zadimljene učilnice in jih odnesli na varno v telovadnico, saj je zunaj deževalo. Tam so se zbrali vsi učenci, učitelji in vrtec z vzgojiteljicami. S strokovno pomočjo je zdravniško osebje poskrbelo za »poškodovance«. V zadnjem hipu je prišel tudi rešilni avtomobil, ki je demonstriral prevoz do zdravstvenega doma. Ko pa je dež ponehal, smo se vsi osebki iz telovadnice premestili na šolsko igrišče, kjer je ravnateljica podelila priznanja vsem mladim gasilcem Osnovne šole Dragatuš. Zatem so gasilci Prostovoljnih gasilskih društev Dragatuš, Zapudje, Dobliče, Tanča Gora in Tribuče učencem predstavili svoje gasilske avtomobile. Vsak izmed njih je lahko pomeril tudi plinsko masko ter brizgal z ročnikom. S tem se je tudi naša gasilska vaja končala. Veseli smo bili, ker je med gasilci bilo tudi veliko očetov, ki so svojim in drugim otrokom pokazali svojo službo. Spoznali smo, da opravljajo časten poklic. Prav tako pa so delavci Zdravstvenega doma Črnomelj, med katerimi so tudi starši naših učencev, prikazali, kako poškodovance v primeru nesreče čim hitreje oskrbeti.

Gasilci in zdravniško osebje so reševali mlade »poškodovance«, v ozadju pa so ostali učenci in učitelji intenzivno spremljali reševanje le-teh.

Fotografija 1: Gasilska vaja. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)

Malčki iz vrtca so skupaj s svojimi očeti – gasilci brizgali z ročnikom.

Fotografija 2: Otroci iz vrtca z očeti. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)

Vsi zbrani učenci, kolektiv šole, vrtec, gasilci in osebje zdravstvenega doma na šolskem igrišču, kjer je ravnateljica Julijana Turnšek Heij podelila priznanje mladim gasilcem.

Fotografija 3: Podelitev priznanj učencem Osnovne šole Dragatuš. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 2. 10. 2009.)

4.2.1 Naša ocena

Druženje z gasilci se je izkazalo kot zelo dobro sodelovanje med gasilskim društvom (v katerem prostovoljno dela tudi veliko staršev otrok Osnovne šole Dragatuš), uslužbenci zdravstvenega doma (kjer je zaposlenih nekaj staršev naših učencev), učenci ter kolektivom šole. Zdravstveni uslužbenci in gasilci so zelo dobro predstavili svoj poklic oz. prostovoljno delo in veliko nadebudnih otrok se je navdušilo nad poklicem oz. prostovoljnim delom gasilca, kar je lahko tudi dober nasvet za prihodnost – poklicno pot, ki jo bo izbral učenec.

4.3 Predstavitev poklica bančnega uslužbenca

Ko smo se 13. oktobra 2009 odpravili na izlet v Maribor, smo se ob koncu poti ustavili v glavnem sedežu Probanke v Mariboru, kjer je bila na službeni poti Nataša Štajdohar, mati naše učenke Urške Štajdohar. Predstavila nam je delovanje Probanke in kako poteka njen službeni dan. Povedala nam je, katere šole je treba dokončati za takšen poklic in kako ta poklic opravljati. Podarila nam je tudi čokoladne evre.

Zelo nam je všeč, da je starš dal pobudo za uspeh našega projekta Življenje = učenje. S konkretno predstavitvijo se bomo učenci tudi lažje odločili o naši poklicni prihodnosti, zato upamo, da se bo še čim več staršev odločilo predstaviti svoj poklic, saj bo tudi to vplivalo na odnos med starši – učitelji – učenci.

Učenci so spoznavali delo bančnega uslužbenca. Gospa Nataša Štajdohar jim je delila zlatnike – čokoladice, zavite v papir zlate barve.

Fotografija 4: Učenci v banki. (Fotografirala: Iva Panjan, 13. 10. 2009.)

Gospa Nataša Štajdohar je učencem razkazala banko v Mariboru in jim razložila vse o poklicu bančnega uslužbenca (tudi, katere šole so potrebne za opravljanje tega poklica).

Fotografija 5: Ogled banke. (Fotografirala: Iva Panjan, 13. 10. 2009.)

4.4 Kostanjev piknik

Da bi uresničili naše želje – bolje povezati šolo, starše in učence, smo 16. 10. 2009 za pokušino na našem šolskem vrtu organizirali kostanjev piknik. Povabili smo vse starše, učence in učitelje. Da bi bilo na pikniku čim bolj zanimivo, smo organizirali nekaj dejavnosti: nogomet na šolskem igrišču, v telovadnici namizni tenis, badminton, tibetanske vaje in pilates ter na šolskem vrtu igre za otroke in seveda kostanjev piknik. Raziskovalci smo zgrabili priložnost in anketirali starše.

Mamice in učenke so v telovadnici pridno delale tibetanske vaje in pilates. Vodila jih je učiteljica Tihana Malič.

Fotografija 6: Razgibavanje v telovadnici.
(Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)

Očetje pa so se pomerili z našimi učenci v igranju košarke na šolskem igrišču.

Fotografija 7: Športne igre. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)

Na koncu smo se vsi skupaj zbrali na šolskem vrtu, kjer smo jedli odlično pečen kostanj. Izkoristili smo dobro priložnost za krepitev sodelovanja.

Fotografija 8: Kostanjev piknik. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)

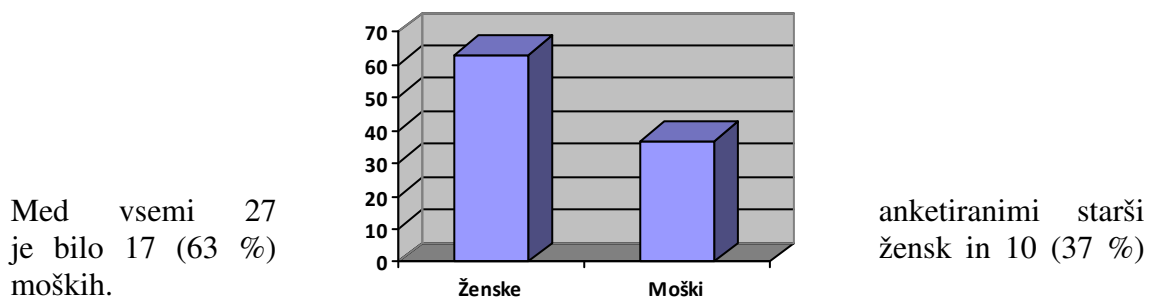
Mi, mladi raziskovalci, pa smo pridno anketirali starše.

Fotografija 9: Izpolnjevanje ankete. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 16. 10. 2009.)

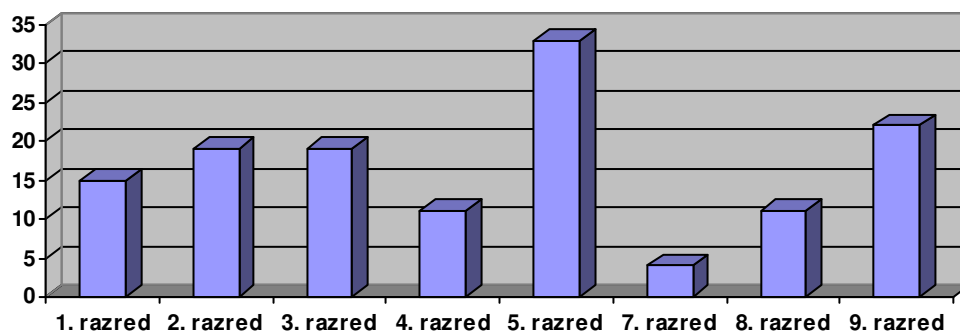
4.4.1 Analiza anketnega vprašalnika (glej Prilogo 2)

V raziskavo so bili vključeni starši od prvega in vse do devetega razreda, ki so se udeležili kostanjevega piknika na naši šoli. Medtem ko so uživali ob odlično pečenem kostanju, so izpolnjevali naše anketne vprašalnike. 27 prisotnim staršem smo razdelili vprašalnik in vsak izmed njih ga je prijazno izpolnil.

Graf 2: Spol anketirancev.

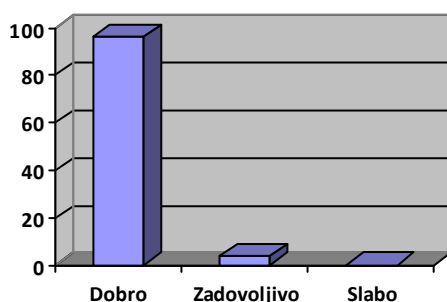

Graf 3: Število staršev na posamezen razred?

Z grafa je razvidno, da se je tega piknika udeležilo največ staršev iz 5. razreda, najmanj pa iz sedmega. Veliko je bilo tudi staršev 9., 1., 2., in 3. razreda, malo manj pa iz 4. in 7.

Graf 4: Kako ste se počutili ob našem prvem srečanju projekta Življenje = učenje?

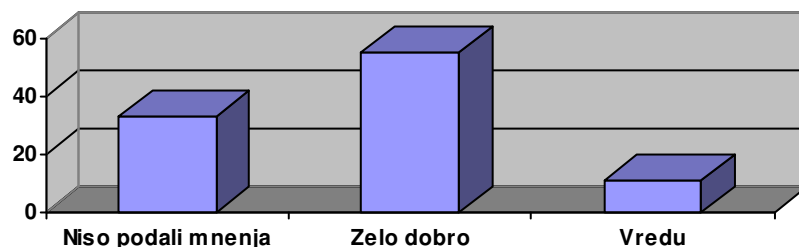
Kot lahko tudi z je največ staršev, tj.

našem prvem srečanju pri projektu počutila dobro, 1 izmed staršev (3,7 %) se je počutil zadovoljivo, nihče od staršev pa se ni počutil slabo.

grafa razberemo, se 26 (96,3 %), ob

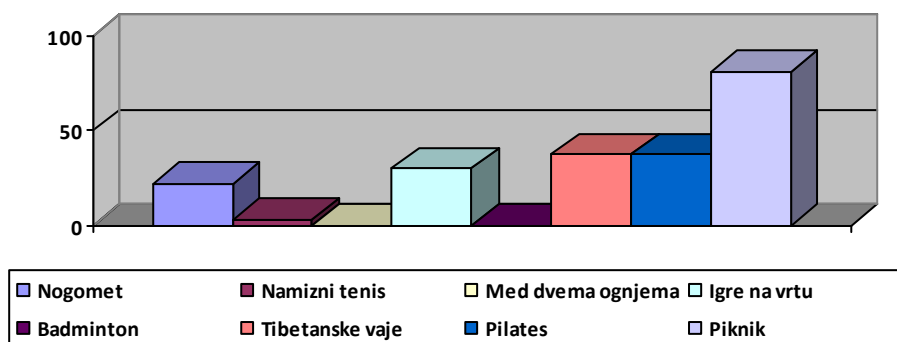
našem prvem srečanju pri projektu počutila dobro, 1 izmed staršev (3,7 %) se je počutil

Graf 5: Glede na vaš odgovor iz prejšnjega vprašanja napišite svoje mnenje.

Z grafa lahko razberemo, da je največ, torej 15 staršev, podalo mnenje, da je piknik zelo dober in da so se počutili odlično. 3 starši so se počutili zadovoljivo, 9 staršev pa ni podalo svojega mnenja glede na prejšnji odgovor.

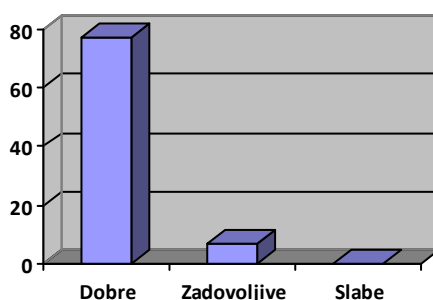
Graf 6: Katerih dejavnosti ste se udeležili?

Že na prvi pogled opazimo, da so se skoraj vsi starši (22 staršev) udeležili kostanjevega piknika na vrtu. Veliko staršev (kar 19) se je udeležilo tudi pilatesa, enako pa velja tudi za tibetanske vaje. 8 staršev se je pridružilo igram na šolskem vrtu, kjer so se igrali z učenci. Samo 6 staršev pa se je udeležilo nogometa. 1 izmed staršev je sodeloval pri igri namiznega tenisa, nobeden od staršev pa se ni udeležil badmintona ali igre med dvema ognjema.

Graf 7: Kakšne stike ste navezali z učitelji?

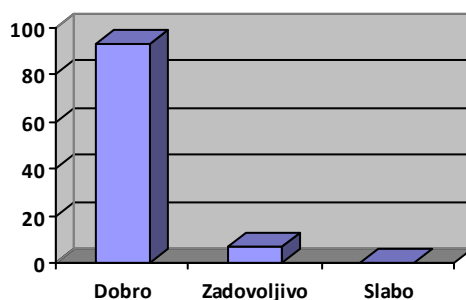
Nobeden od staršev z stikov, zadovoljiv odnos pet staršev, medtem ko navezalo dobre stike.

učitelji ni navezal slabih z učitelji pa je imelo le jih je kar 21 z učitelji

Graf 8: Kako se vam je zdelo druženje z vašimi otroki?

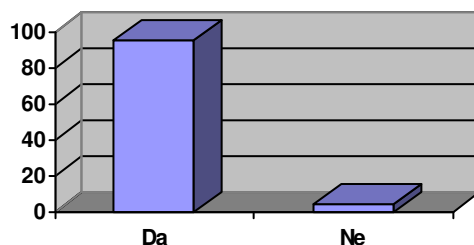
Skoraj vsi prisotni kostanjevem svojimi otroki 26 staršev pa sta družila

starši na pikniku so se s družili dobro, 2 od se s svojimi otroki zadovoljivo.

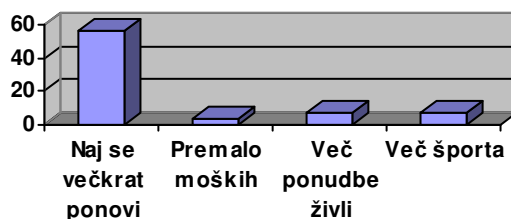
Nobenemu od anketiranih staršev se druženje s svojim otrokom ni zdelo slabo.

Graf 9: Ali se vam zdi takšna oblika (piknik) dober način sodelovanja med učenci – starši – šolo?

Samo eden od anketiranih staršev meni, da piknik ni dober način sodelovanja med učenci – starši – šolo, medtem ko jih 26 meni, da je to dober način sodelovanja med učenci – starši – šolo.

Graf 10: Napišite svoje predloge, kako bi izboljšali sodelovanje med učenci – starši – šolo.

Starši so nam podali veliko predlogov, ki so pa v glavnem imeli podoben namen. Največ staršev nam je predlagalo, naj se piknik čim večkrat ponovi. Eden od staršev se je pritožil, da mora naslednjič sodelovati več moške populacije, saj niso mogli igrati nogometa. 2 od staršev sta nam predlagala, da bi morale biti na piknikih več vrst živil, enako število staršev pa je predlagalo tudi več športa.

4.4.2 Naša ocena kostenjevega piknika

Ker smo kostenjev piknik pridno spremljali, menimo, da zelo dobro vpliva na odnose med starši – učenci – šolo. Med peko kostenja in sodelovanja pri različnih dejavnostih se je med našim trikotnikom ustvarilo domače in prijetno vzdušje, kar je pomagalo, da med sabo nismo bili več tako zadržani, prišlo je do povečane medsebojne komunikacije. Skorajda se več ni zaznalo »strahu« med starši – učenci – šolskim osebjem.

4.5 Decembrske prireditve

V decembru smo na naši šoli priredili 3 decembrske prireditve, in sicer: Korajža velja, Instrumentalni večer ter Pevski večer, z namenom, da poslušalcem in gledalcem na poučen način popestrimo hladne decembrske dni. Vse prireditve so nosile ime Iz majhnega zraste veliko. Potekale so v šolski telovadnici. Na odru so se izkazali otroci iz vrtca, učenci od 1. do 9. razreda, bivši učenci šole in zunanji sodelavci. Učenci 9. razreda so vsakokrat organizirali tudi Kavarno, tako da so se lahko obiskovalci po končani prireditvi okrepčali zokusnimi sladicami ter pijačami. Prireditve so bile idealna priložnost za krepitev dobrih medsebojnih odnosov med starši, učenci in učitelji, za predpraznično druženje, spodbujanje nastopajočih glasbenikov in pevcev, hkrati pa tudi podpiranje devetošolcev, ki so si z odprtjem Kavarne poskušali prislužiti denar za valetu.

4.5.1 Korajža velja

4. 12. 2009 smo s pomočjo studijske skupine Studio H organizirali karaoke Korajža velja. Iz Trbovelj sta k nam prišla voditeljica in organizator, ki sta s seboj prinesla vso potrebno opremo. Prireditve je potekala zvečer v šolski telovadnici. Povabljeni so bili vsi krajan in veliko se jih je prireditve tudi udeležilo. Večino šolske telovadnice pa so zapolnili ravno starši, ki so ponosno spodbujali svoje otroke ob petju. Že takoj ob vhodu so obiskovalce z nasmeškom na obrazu sprejele naše učiteljice. Med pevci smo lahko zasledili otroke od 2. pa do 9. razreda. Ko je odpel še zadnji nastopajoči, je sledilo glasovanje. Končni zmagovalki sta postali učenki 9. razreda, ki sta peli v duetu. Po končani prireditvi so se obiskovalci udeležili še Kavarne, kjer so jih pričakali veseli devetošolci ter jim prijazno ustregli.

Starši, učenci in ostali krajan so prihajali v šolo, kjer sta jim pri vratih prijazni učiteljici delili čokoladne bombone.

Fotografija 10: Prihod staršev. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 4. 12. 2009.)

Starši in krajan so šolsko telovadnico napolnili do zadnjega kotička.

Fotografija 11: Pred pričetkom Korajže velja. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 4. 12. 2009.)

Starši, učenci in učitelji so pričakovali izid glasovanja. Medtem so se pogovarjali o šolskem delu, prav tako pa tudi o drugih zadevah. Občutiti je bilo zelo pozitivno vzdušje.

Fotografija 12 : Gneča v telovadnici. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.)

Ob koncu glasovanja so vsi nastopajoči prišli na oder, končni zmagovalki (Špela Šuštarich in Anja Pešelj) pa sta še enkrat zapeli.

Fotografija 13: Zmagovalci. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 4. 12. 2009.)

4.5.2 Instrumentalni večer

11. 12. 2009 smo na naši šoli organizirali še drugo decembrsko prireditev – Instrumentalni večer. Potekal je v šolski telovadnici ter deloma tudi v enem od razredov, kjer so devetošolci imeli Kavarno. Na prireditev so bili povabljeni vsi krajani, še posebej pa starši ter učenci. Odzvali so se zelo množično, saj so zapolnili prav vsak stol. Ob vhodu so jih sprejele vesele učiteljice ter nekateri učenci. Za instrumente so pograbili tako mlajši, kot tudi starejši tamburaši, ožja zasedba skupine Dobreč ter nadarjeni glasbeniki naše šole, program pa je povezovala devetošolka Špela Šuštarich. Nastopajoči so poprijeli za najrazličnejša glasbila, od sintetizatorja, harmonike, tamburice pa vse do klarineta.

Ko so se starši, krajani, učenci in učitelji zbrali v telovadnici, se je pričela prireditev Instrumentalni večer. Za začetek so nam zaigrali najmlajši instrumentalisti, nato pa so se na odru pokazali tudi starejši učenci. Zaigrali sta tudi otroška in mlajša tamburaška skupina pod vodstvom Toneta Grahka.

Fotografija 14: Pred začetkom Instrumentalnega večera. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 11. 12. 2009.)

Nato se je na odru predstavila še ožja zasedba tamburaške skupine Dobreč. Igrali so stare ljudske skladbe, ki so segle v srce marsikateremu ljubitelju glasbe. S to točko se je prireditev tudi zaključila in vsi gostje so bili zopet povabljeni v Kavarno 9. razreda, kjer so jim postregli s slaščicami in toplimi napitki. Tam so še vsi skupaj pokramljali, kmalu zatem pa tudi odšli domov.

Fotografija 15: Dobreč. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 11. 12. 2009.)

4.5.3 Pevski večer

17. 12. 2009 je potekala še zadnja decembrska prireditev – Pevski večer. Prireditve so se udeležili tako učitelji ter učenci, kot tudi starši ter ostali krajani. Pevski večer je potekal v večernih urah v šolski telovadnici. Lahko bi rekli, da so nastopajoči prihajali z vseh koncev in krajev. Na odru smo opazili oba pevski zbora Osnovne šole Dragatuš, aktiv Kmečkih žena, zmagovalce letošnje Korajže velja ter celo nekatere bivše učence Osnovne šole Dragatuš. Program je povezovala učenka Špela Šuštarč. Kot zaključek nas je presenetil Mladinski pevski zbor Osnovne šole Dragatuš, ki je skupaj z aktivom Kmečkih žena zapel še zadnjo, poslovilno pesem. Ob koncu prireditve so nas s toplimi pozdravi ter napitki s slaščicami sprejeli devetošolci v svoji Kavarni.

Medtem ko so obiskovalci prijetno kramljali ob ponujenih dobrotah, smo mladi raziskovalci malo poprijeli za pero. Starše, učitelje ter ostale krajane smo povprašali za njihovo mnenje o tokratnih decembrskih prireditvah.

»Ideja za sodelovanje se mi zdi super in tudi mislim, da se bo obnesla. Najbolj všeč mi je pa Kavarna, ki jo je pripravil 9. razred. Super ste!« (**Marjeta Mukic**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

»Lepo je, da bodo starši in učitelji sodelovali. Če bodo starši vztrajali in se potrudili sodelovati, se bo vse skupaj super izteklo.« (**Andrej Sitar**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 16: Andrej Sitar. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»Slišala sem že za te šolske prireditve, ampak sem jo komaj danes prvič obiskala, in sem pozitivno presenečena. Všeč mi je bilo pozitivno vzdušje vseh udeležencev. Lepo, da šola organizira takšne prireditve, saj, ko sem bila še sama mlajša, tega nismo imeli. Najbolj mi je bila všeč Kavarna in seveda je bila tudi prireditev odlična. Upam, da bo projekt uspel.« (**Meta Štefanič**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 17: Meta Štefanič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»Predstava je bila odlična, Kavarna še boljša. Menim, da se bo projekt, ki ga delate na takšen način, dobro obnesel in prinesel rezultate, ki jih želite.« (**Katja Panjan**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 18: Katja Panjan s sinom. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»Način današnjega sodelovanja se mi zdi v redu, saj se mi zdi ta način edini, ki se bo obnesel.« (**Ivanka Kobetič**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 19: Ivanka Kobetič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»Kar hočemo, zmoremo. Želja mora biti le dovolj močna in uspeh je zagotovljen. Vaš projekt se mi zdi zelo zanimiv, poučen, izviren in z njim boste veliko dokazali in pokazali. Kajti, ko si mladost in starost podata roke, je mladost bogata, starost pa srečna.« (**Tatjana - Alis Jakofčič**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 20: Tatjana Jakofčič. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»S temi prireditvami smo na dobri poti do uspeha. Čeprav so dali povod za projekt starši, se mi zdi, da sedaj ta projekt organiziramo samo učitelji. Menim, da bi morali starši skupaj z učitelji organizirati takšne prireditve. Drugače se mi pa današnji večer zelo »dopade« in upam, da jih bo še čim več.« (**Sabina Lukežič**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Fotografija 21: Sabina Lukežič, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

»Bilo mi je všeč. Tudi sama sem nastopala in upam, da bo takšnih prireditev čim več, saj to lahko – kot ste povedali – dobro vpliva na povezanost učencev, staršev in šole.« (**Anonimna oseba**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

»Menim, da v smislu prireditev, kot je bila današnja, projekt lahko dobro uspe. Ali pa bo to kaj vplivalo na boljše znanje in počutje učencev v šoli, pa dvomim.« (**Helena Švajger**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.)

Mladi raziskovalci pa smo pridno anketirali udeležence Pevskega večera.

Fotografija 22: Raziskovalci na delu. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

4.5.4 Kavarna devetega razreda

Letos na Osnovni šoli Dragatuš devetošolci zopet zbirajo denar za valetu, zato so v šolskih prostorih organizirali Kavarno. V njej so prodajali vse sorte: od značilne kave in čaja pa do raznih kremnih rezin in rulad. Tako so po vsaki govorilni uri in vsaki prireditvi prodajali razne slaščice in služili denar. Starši, ki so prišli na govorilne ure, so že rade volje prišli k njim in si izmenjali informacije o svojih otrocih ali pa so samo sproščeno pokramljali. Ko pa je bilo konec prireditev, kot na primer Instrumentalni ali Pevski večer, je bila v Kavarni prava gneča. Starši, učitelji in krajani so zasedli vsak možen kotiček ter pili čaj in se sladkali s sladico. Čeprav naša Kavarna sprva ni imela funkcije boljšega razumevanja med starši – učenci – šolo, je to funkcijo pridobila že ob otvoritvi. Pri našem projektu je nehote igrala veliko in pomembno vlogo, saj so se ob kavi starši in učitelji sprostili in ustvarili domače vzdušje.

Učenka devetega razreda je prodala sokove celotni družini, očetu, mami in obema otrokoma.

Fotografija 23: Kavarna. (Fotografiral: Srečko Dražumerič, 4. 12. 2009.)

Devetošolci so sprejeli vsa naročila in veseli ustregli gostom. Starši in učitelji so izkoristili pozitivno vzdušje za kramljanje in na tak način krepili pozitivne medsebojne odnose.

Fotografija 24: Kavarna. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 17. 12. 2009.)

Starši so se prijetno zabavali ob soku in raznih domačih dobrotah, ki so jih spekli devetošolci skupaj s svojimi starši. S svojimi otroki so preživeli prijetne urice.

Fotografija 25: Kavarna 9. razreda. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.)

Tudi očetje so bili prisotni v velikem številu. Spodbujali so druženje s svojimi otroki. Veliko pa so tudi povprašali razredničarke o šolskem delu svojih otrok.

Fotografija 26: Kavarna 9. razreda. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 4. 12. 2009.)

4.5.5 Naša ocena decembrskih prireditev

Decembrske prireditve (Korajža velja, Instrumentalni večer, Pevski večer) so se izkazale kot najbolj uspešne. Tako učitelji, kot učenci so se zelo potrudili pri organizaciji in vse svoje moči usmerili v čim boljše komuniciranje s starši. Končni rezultat je presegel naša pričakovanja. Veseli smo, da smo dobili priložnost organizacije prireditev, ki so nam pomagale tako pri graditvi medsebojnih odnosov, kot tudi kulturne razgledanosti vsakega posameznika.

4.6 Zimski športni dan

22. 1. 2010 smo organizirali zimski športni dan. Razdelili smo se v dve skupini: zimski pohod in smučanje na smučišču Bela. Povabili smo tudi starše, a se ga žal niso udeležili. Ugotovili smo, da zaradi neprimerne časa (dopoldne med delovnikom) najverjetneje niso imeli časa, saj so bili v službi. Poleg tega pa je zelo snežilo, zato jih ni nič kaj preveč vabilo na snežne dogodivščine. To je bilo prvo organizirano srečanje, ki se ga starši na naše razočaranje niso hoteli oz. se niso mogli udeležiti.

4.7 Valentinove delavnice

V šoli smo 10. 2. 2010 zaradi primerne letnega časa in približujočega se valentinovega organizirali delavnice pod imenom Valentinove delavnice. Povabljeni so bili vsi starši in učenci, učitelji pa so organizirali zanimive delavnice. Tako so vodili naslednje delavnice: peka valentinovih piškotov (tukaj so starši, učitelji in učenci pekli srčke in jih oblili s čokolado; na koncu so spečene srčke razdelili med obiskovalce), izdelava lesenih srčkov (v tehnični učilnici si je vsak starš oz. učenec lahko iz lesa izrezal srček ter ga pobarval), izdelava sveč (tukaj pa so po navodilih učiteljice likovne vzgoje učenci in starši izdelali svoje sveče v obliki srčkov), športne igre (v telovadnici šole se je zadrževal bolj moški del obiskovalcev, saj so priredili tekmo med starši in učenci, učitelji), valentinovi verzi (kjer so starši, učenci in učiteljice izrezovali srčke in v njih vpisovale valentinove verze). Delavnice so potekale od 17.00 do poznih ur.

»Zdi se mi super, da smo se na takšen način povezali. Starši, učenci in učitelji se bodo na takšen način dobro povezali.«
(**Jožica Medvešek Grobovšek**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 27: Jožica M. Grobovšek, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Všeč mi je, da na valentinovo delamo piškotke v obliki srčkov. Super je, ker se lahko vsi skupaj

družimo tudi v šoli z učenci in ne samo doma.« (**Janja Metež**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

»Valentinovo je dan zaljubljenih in vesel sem, da sem lahko v šoli skupaj z mamico in učiteljico naredil srčke, ki jih bom podaril vsej družini.« (**Mihael Metež**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 28: Janja (mati) in Kristjan Metež (učenec). (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Na delavnicah se imam lepo, sproščujoče. Vzdušje, ki smo ga ustvarili s starši na Valentinovih delavnicah, je bolj domače in sproščeno.« (**Ljiljana Jankovič**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 29: Ljiljana Jankovič, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Počutil sem se odlično, ker so prišli tudi moji starši. Bil sem skoraj na vseh delavnicah in vse so mi bile zelo všeč.« (**Aleš Basarac**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 30: Aleš Basarac, učenec. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Na delavnicah mi je bilo všeč, nisem pa sigurna, da se bodo starši, učitelji in učenci po tem dnevu bolje razumeli med sabo.« (**Brigita Juršak**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

»Ob izrezovanju srčkov me preplavijo različna čustva 😊.«
(**Nada Klobučar**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 31: Nada Klobučar, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Skupaj s hčerko sva preživeli prijetno popoldne. Upam, da bo takšnih srečanj čim več.« (**Helena Švajger**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

»Bilo mi je lepo. Z učiteljicami sem izrezovala srčke, mamica pa je na njih napisala verz.« (**Eva Švajger**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 32: Eva Švajger, učenka. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Danes sem se počutila ljubljeno. Mislim, da bodo popoldnevi, kot je današnji, poglobili zaupanje med učenci, starši in učitelji. Upam, da nas ne bo več strah sodelovanja, ampak bomo zgradili dobre odnose.« (**Vesna Marija Frank**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

»Meni je to super. Veliko pa je odvisno tudi od otrok, saj so oni glavna povezava med starši in učitelji. Otroci morajo svoje starše prepričati, da se udeležijo takšnih popoldnevov. Menim pa, da so delavnice na šolskem vrtu boljše (na primer kakšen spomladanski pohod).« (**Andreja Švajger**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 33: Andreja Švajger, mati. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Mislim, da veliko vlogo pri našem tako imenovanem »trikotniku« (učenci, starši in šola) odigrajo učenci, saj so oni tisti glavni most med starši in učitelji. Drugače pa sem se danes imela čudovito.« (**Silva Nagode**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 34: Silva Nagode, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Najprej sem obiskal Zanimivo je bilo kako skupaj izdelujejo delavnico sveč. Žal opazovati je bilo zelo izdelavi lesenih srčkov, (**Dennis Wraight**,

Fotografija 35: Dennis Anglije. (Fotografiral:

peko piškotov in bili so odlični. gledati mame, otroke in učiteljice, medenjake. Potem sem šel na nisem naredil svoje, ampak zanimivo. Zatem sem prišel sem, k ampak zopet samo opazujem.« ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Wraight, krajan, priseljen iz Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Imel sem se super.« (**Jan Gašperič**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

»Bilo je super in mislim, da so se po tem dnevu vsi bolje počutili in se bolje razumeli.« (**Brigita Gašperič**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 36: Jan (učenec) in Brigita Gašperič (mati). (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Bilo je super, upam še na čim več takšnih dni. Moram pa povedati, da so nekateri starši zelo nevljudni, z učitelji in učenci sem pa zelo zadovoljna.« (**Kristina Deržaj**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 37: Kristina Drežaj, mati, s hčerko. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Je nekaj novega in zanimivega. Super je, da so se učitelji potrudili in organizirali takšno srečanje. Ker pa je valentinovo, je to pričaralo še posebno vzdušje in osebno sem se počutila odlično. Menim, da bi morali tako pridnim učiteljem plačati nadure.« (**Anonimna oseba**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

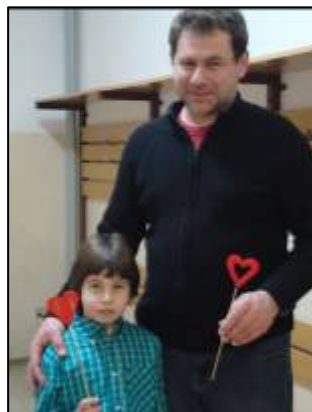

»Počutila sem se odlično in upam, da bo vaš projekt uspel.« (**Anita Mihelič**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 38: Anita Mihelič, mati, s hčerko. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

»Upam, da bo takšnih družino preživeli lepo sporočilo, 10. 2.

Fotografija 39: Janez Kristjan Panjan, 10.

popoldnevov čim več, saj smo z popoldne.« (**Janez Kralj**, ustno 2010.)

Kralj, oče, s sinom. (Fotografiral: 2. 2010.)

»Bilo mi je všeč, najpomembnejše pa se mi zdi, da so se starši tega popoldneva udeležili v tako velikem številu.« (**Jasmina Kobe**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.)

Fotografija 40: Jasmina Kobe, učiteljica. (Fotografiral: Kristjan Panjan, 10. 2. 2010.)

4.7.1 Naša ocena Valentinovih delavnic

Na Valentinovih delavnicah se je občutno zaznalo boljše razumevanje med starši in učitelji, kot na kostanjevem pikniku. Med izdelovanjem srčkov so se lahko med sabo veliko pogovarjali, in ne samo starši in učitelji, ampak tudi starši med seboj in starši s svojim otrokom. Otrok je lahko svojemu staršu pokazal svoje spretnosti in umetniško žilico, starši so ga pa seveda z veseljem opazovali. Učitelji pa niso bili učitelji samo učencem, ampak tudi staršem ter gradili nove prijateljske vezi. Tako so se vsi naučili nekaj novega in s tem gradili tudi boljše prijateljske odnose, pa še naredili so nekaj, kar bodo lahko podarili svojim najdražjim. Seveda pa tudi na ta dan ni šlo brez Kavarne devetega razreda, kjer so prodajali kremne rezine in okusne tople napitke.

4.8 Gledališka igra »Dogodivščine 6. razreda«

6. razred je v šolski telovadnici 2-krat zaigral igrico z naslovom Dogodivščine 6. razreda. Prvič so jo zaigrali 17. 2. 2010 učencem in otrokom iz vrtca, drugič pa so zaigrali 18. 2. 2010 staršem, ki so prišli na govorilno uro. 6. razred je scenarij za igro napisal popolnoma sam, zato je bila še posebno zabavna. Tudi vse rekvizite in kostume so nabavili ali izdelali sami. Starši so bili navdušeni, otroci iz vrtca pa še bolj. V gledališki igri so zelo dobro predstavili problem z drogami ter kako se s tem problemom spopasti. Zraven so še vključili najstniško obnašanje v razredu ter željo po dogodivščinah.

Učenci 6. razreda so med drugim prikazali tudi potek njihove vsakdanje učne ure. Pri tem so še posebej poudarili način spraševanja ter nas poučili tudi nekaj malega o astronomiji.

Fotografija 41: Učenci 6. razreda ob prikazu učne ure. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)

Učenci so pozorno opazovali igrico 6. razreda, ob kateri se je sprostito veliko dobre volje, saj so nastopajoči poleg poučnih izkušenj tudi peli ter nam povedali kakšno šalo.

Fotografija 42: Učenci predmetne stopnje med predstavo. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)

Učenci razredne stopnje in vrtničkarji so z nasmehom na obrazu ter navdušenjem v očeh spremljali dogodivščine 6. razreda.

Fotografija 43: Učenci razredne stopnje in vrtec med predstavo. (Fotografirala: Iva Panjan, 17. 2. 2010.)

Starši, ki so se udeležili govorilne ure, so bili povabljeni tudi na igrico, skupaj z učitelji in učenci. Udeležilo se jih je – kot je razvidno s slike – zelo veliko.

Fotografija 44: Starši, učenci ter učitelji ob gledanju predstave. (Fotografirala: Iva Panjan, 18. 2. 2010.)

4.8.1 Naša ocena gledališke igre

Učenci so se zelo potrudili in veseli smo, da so igrico odigrali tudi staršem. Ugotovili smo, da je sodelovanje na takšen način pokazalo svoje dobre plati. Število staršev je bilo večje od pričakovanj, kar nas je pozitivno presenetilo. Ob tem smo že pomislili na eno od naših hipotez, ki je predvidevala, da se bo število udeležencev srečanj povečevalo, ter tako že začeli predvidevati končno ovrednotenje hipoteze. Učenci so se potrudili prikazati dandanašnje odražanje mladostnikov ter tako učiteljem in staršem podali še eno nit pri vpogledu v mladostnike. Pred in po igrici so imeli starši ter učitelji priložnost komuniciranja, kar so tudi uspešno izkoristili. Opazili smo tudi, da so odnosi med starši, šolo ter učenci v primerjavi s prejšnjimi srečanji nekoliko bolj sproščeni, kar prinaša veliko zadovoljstva. Igrica pa je bila v vseh smereh uspešna in upamo, da se bodo šestošolci v prihodnje domislili še kakšne dogodivščine ter tako pripomogli pri povezavi našega trikotnika.

5 RAZPRAVA

7. 4. 2010 smo učencem od 1. do 9. razreda razdelili anketne vprašalnike (glej Prilogo 3). Od 112 učencev jih je anketni vprašalnik vrnilo 68.

8. 4. 2010 smo sklicali roditeljski sestanek, na katerem smo s pomočjo PowerPointa predstavili naš projekt Življenje = učenje z vsemi dosedanjimi podatki – vse prireditve in srečanja – ter nekoliko povezali z izsledki, ki smo jih pridobili iz literature. Ob koncu predstavitve smo med udeležene starše in učitelje razdelili anketne vprašalnike (enake kot učencem en dan prej – glej Prilogo 3). Anketo je izpolnilo 62 staršev in 12 učiteljev.

Z anketnim vprašalnikom smo hoteli s prvima dvema vprašanjema evalvirati naš potek projekta in izvedeti, kaj učenci, učitelji in starši menijo o projektu po pretečenih osmih mesecih izvajanja.

V ta del raziskovalne naloge smo zraven hipotez vključili tudi analizo tega anketnega vprašalnika, saj daje rezultate našega raziskovanja.

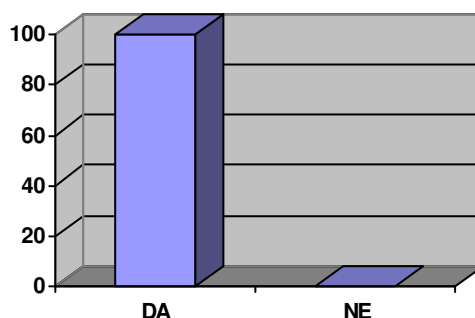
Hipotezo »Udeležba staršev na neformalnih oblikah sodelovanja med šolo in starši se postopoma povečuje, kar prinaša pozitivne učinke« lahko z veseljem potrdimo iz naslednjih razlogov. Prvi korak, ki smo si ga zadali, je bil, da starše povprašamo o načinu, s katerim bi želeli neformalno sodelovati s šolo. Sicer smo bili najprej razočarani, saj smo od stotih razdeljenih anket nazaj dobili le 37 izpolnjenih anketnih vprašalnikov. Seveda pa nas to ni ustavilo pri naših načrtih in vseeno smo nadaljevali s projektom. S pomočjo učiteljev smo na našem šolskem vrtu organizirali kosanjev piknik, ki so se ga udeležili starši, učitelji in učenci. Čeprav je bilo staršev bolj malo, smo jih vseeno anketirali. Njihov odziv je bil presenetljiv, saj so se vsi počutili odlično, in vsi so se udeležili aktivnosti in končnega piknika. Imeli smo tudi predstavitev poklica, za katero se je prostovoljno javila direktorica uprave Novo mesto, Nataša Štajdohar. Predstavitve je potekala v mariborski banki, zato se je starši niso mogli udeležiti. Ker je bil kosanjev piknik dokaj uspešen, smo se odločili, da nekaj takšnega ponovimo. Zato smo decembra – veselega meseca – organizirali kar tri prireditve. Čeprav so se prireditve na takšen način že izvajale na naši šoli, pa je na naših prireditvah vsako leto občutno več udeležencev. Imeli smo 3 prireditve: sedaj že jubilejno Korajžo velja, ki je imela največ udeležencev, Pevski večer in Instrumentalni večer. Na vsakem izmed večerov so imeli 9. razred tudi Kavarno, na kateri so prodajali tople napitke in slastne slaščice. Tako so se starši in učitelji lahko v mirnem vzdušju ob topli pijači pogovorili o marsičem in tako ustvarili prijetno domače vzdušje. Takšna Kavarna je potekala tudi na govorilnih urah. Opazili smo, da so se učitelji in starši že kar dogovarjali, da gredo skupaj na kavo, kar pomeni, da je Kavarna imela pri našem projektu zares veliko vlogo. Imeli smo tudi Valentinove delavnice – eno izmed zadnjih srečanj v tem šolskem letu. Bilo je zaznati (tudi po izjavah), da so vsi med sabo dosti bolj povezani, prišlo pa je tudi veliko več ljudi kot na kosanjev piknik, pa čeprav je tisti dan snežilo.

Kot smo že povedali, so bili starši na začetku (kosanjev piknik) še malo zadržani glede druženja z učitelji, kasneje pa so lahko videli, da učitelji niso noben tabu in so se z njimi družili tudi neformalno.

Tudi hipotezo »Nekaj staršev ne bo pokazalo zanimanja za sodelovalni projekt Življenje = učenje« lahko potrdimo. Ob prvi anketi, ki smo jo podelili staršem, smo bili kar v skrbeh, saj jo je izpolnilo le 37 staršev. A naši strahovi so se takoj razblinili, ko smo videli, koliko staršev se je udeležilo decembrskih prireditev. Ugotavljamo, da se na vsakem srečanju oz. prireditvi udeležuje več staršev. Sklepamo, da so bili starši ob prvi anketi še skeptični, saj si niso znali predstavljati, kako neformalno sodelovati s starši. Nato se je nekaj staršev opogumilo in udeležilo kostanjevega piknika in verjetno so ugotovili, da neformalna oblika sodelovanja s starši sploh ni tako slaba. Mi pa smo ugotovili, da nekateri starši s šolo ne sodelujejo niti formalno, zato je od takšnih staršev težko pričakovati, da bodo sodelovali tudi neformalno.

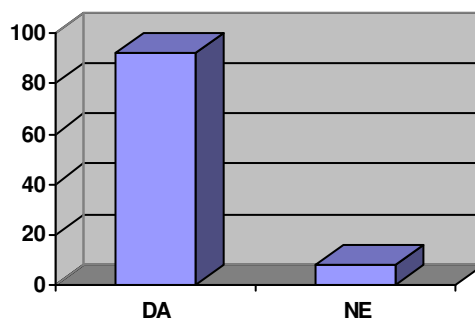
»Na koncu izvedbe našega projekta Življenje = učenje bodo starši in učitelji spoznali dobre plati neformalnega medsebojnega sodelovanja« se glasi naša tretja hipoteza, ki jo bomo zopet potrdili. Ob našem prvem srečanju - kostanjev piknik (16. 10. 2009) je udeležbo staršev predstavljajo manjše število udeležencev, s čimer nismo bili povsem zadovoljni ter že rahlo razočarani. Starši takrat še niso natančno vedeli, kako bo projekt potekal, zato so se ga udeležili le najpogumnejši. Kljub temu pa se je ob naslednjih srečanjih število povečevalo. Opazili smo tudi, da je ozračje postalo bolj sproščeno ter splošni odnosi veliko bolj prijateljski. Ob tem lahko sklepamo, da so starši ter učitelji uvideli pozitivne učinke našega projekta oz. srečanj ter se tako odprli ter tudi prispevali ogromno pozitivne energije za nadaljnje uspešno razvijanje projekta Življenje = učenje. Veliko tega pa smo dokazali z anketami, v katerih smo starše povprašali tudi o gradnji odnosov z njihovimi otroki ter učitelji na srečanjih. Odgovori so bili nadvse pozitivni, saj je velika večina staršev navezala trdnejše vezi tako z učitelji, kot s svojimi otroki, kar pa je tudi temelj za nadaljnjo uspešno tako neformalno, kot tudi formalno komuniciranje. Ob tem pa so učitelji in starši tudi izrazili željo po čim številčnejšem organiziranju družabnih srečanj. V anketah so tudi podali kar nekaj svojih predlogov za izboljšanje našega projekta ter tako pokazali zanimanje zanj. Za projekt predstavlja to zanimanje pomemben del, saj omogoča uspešnejše delovanje ter razvijanje v prihodnosti.

Graf 11: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (učitelji)

Učitelji so že od vsega začetka v projekt vlagali največ truda, vseeno pa so nas presenetili s 100 % mnenjem, da je naš projekt zelo koristen. Njihova utemeljitev odgovorov je bila predvsem podobna, in sicer vsi se strinjajo, da neformalno sodelovanje s starši prinaša učencem več zaupanja v njih. Opazili so tudi, da so učenci ob pogovorih z njimi bolj odprti. Dobili so tudi priložnost, da starše otrok bolje spoznajo.

Graf 12: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (starši)

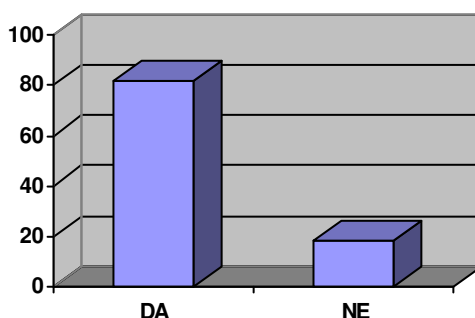
Presenečeni smo, saj se večini staršev (kar 92 %) zdi naš projekt Življenje = učenje koristen. Kot svojo utemeljitev so večinoma uporabili odgovor, da so lahko bolje spoznali osebe, ki poučujejo njihove otroke, zato se sedaj z otroki lažje pogovorijo o težavah, ki jih imajo v šoli in obratno – z učitelji se lažje pogovorijo o otrokovih težavah. Poleg tega pa lahko na srečanjih vidijo odnos, ki ga imajo učenci do učitelja ter učitelj do učenca.

8 % staršev pa meni, da projekt ni koristen, predvsem zaradi treh razlogov: termini srečanj oz. prireditev so ob neprimernem času (služba), ob druženju se niso povsem vklopili v družbo in na učencih ne vidijo napredka pri učenju zaradi projekta.

Zastavili smo si tudi hipotezo »Projekt Življenje = učenje bo imel pozitiven vpliv na učence«, ki pa jo bomo delno potrdili. In sicer: na vseh srečanjih, ki smo jih organizirali v okviru projekta Življenje = učenje so bili vabljeni tako učitelji in starši, kot tudi učenci sami. Na srečanjih se učenci - na naše presenečenje - niso držali zase, ampak so množično sodelovali pri različnih dejavnostih (predvsem športnih ter umetniških). Ob tem pa se je uspešno krepila vez med učenci, starši ter šolo. Učenci so lahko uspešno razvijali družbene prvine ter na vključen način sodelovali pri dejavnostih. Npr. vsi vemo, kako otroci s časom pri igri, ki jih zabava, postanejo razposajeni ter ne mislijo toliko na bonton ter ostale stvari, o katerih jih poučujejo starši in tudi učitelji, ampak se predajo vrstniškimi navadam, ki pa lahko prerastejo v zmerjanje (sicer prijateljsko), uporabljanje neprimernih besed itd. Ko pa se igri pridružijo še učitelji in starši, se določene stvari spremenijo. Učenci začnejo paziti na navade, če pa že komu kaj uide, jih učitelji in starši hitro poučijo o njihovem ravnanju. Starši tudi dobijo priložnost spoznavati svojega otroka pri igri z vrstniki ter tako so dobili vpogled še z ene strani. In ne samo učenci, tudi učitelji dajo priložnost, da se jih bolje spoznava. Tako lahko učenci počasi odpravljajo močne stereotipe o učiteljih in spoznajo, da so tudi učitelji lahko dobra družba. S tem premagujejo splošni strah, ki ga dobijo predvsem na podlagi poteka šolske ure, kjer mora učitelj ohraniti svoj del avtoritete, saj mu drugače delo uide iz vajeti, ter ocenjevalnega dela (kontrolne naloge, ustna spraševanja), ki učencem še najmanj diši. Po drugi strani pa projekt Življenje = učenje ni bistveno vplival na boljše ocene učencev, saj je to tudi nekako težje doseči. Ker so učenci za svoje učenje odgovorni sami in jim ta projekt ne omogoča »dodatnih inštrukcij«, ampak jim omogoča, da se v šoli boljše počutijo. Ker pa se po projektu starši z učitelji bolje razumejo, tudi raje hodijo na govorilne ure in se pogovorijo o učenčevih težavah, ki jih lahko kasneje s skupnimi močmi rešimo.

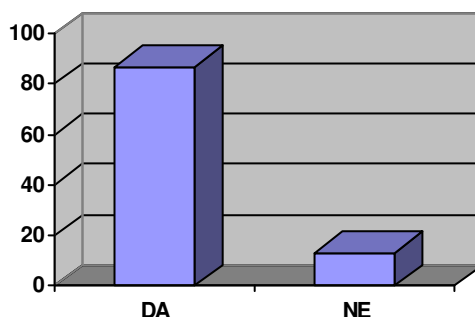
Graf 13: Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen? (učenci)

Kot lahko razberemo z grafa, kar 82 % učencev, ki so izpolnili anketo, meni, da je projekt Življenje = učenje koristen. Svoje odgovore so utemeljili na različne načine, med drugim so povedali, da jim je všeč, ker se starši bolje razumejo z učitelji; z različnimi aktivnostmi so bolje spoznali učitelja; v šoli niso samo sedeli za klopni in se učili, ampak so se v šoli tudi igrali in se zabavali, s tem pa so se naučili veliko novega ... To pomeni zelo dober začetek in upanje, da se bo projekt obdržal tudi v naslednjih letih. Le 18 % pa v našem projektu ne vidi nobene koristi. Njihova utemeljitev je, da se s starši niso vključili v družbo učiteljev, predvsem pa, da jim ni všeč, ker se učitelji med poukom še zmeraj obnašajo tako strokovno in strogo.

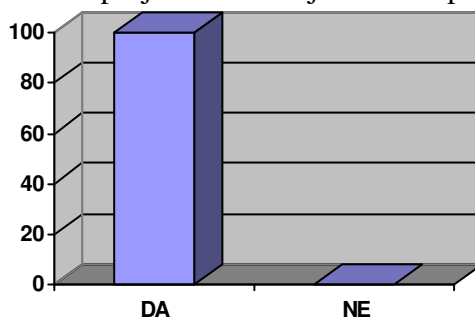
Hipotezo »Starši, šola in učenci želijo tudi v prihodnje čim boljše in čim več sodelovati v neformalnih oblikah sodelovanja« bomo glede na dejstva, ki smo jih pridobili iz zadnje ankete, lahko potrdili. Z anketnim vprašalnikom smo izvedeli, kakšno mnenje so si do sedaj izoblikovali učenci, starši ter učitelji o projektu Življenje = učenje. Ugotovili smo, da so bili vsi udeleženci projekta navdušeni nad njim in bi ga želeli še naprej izvajati. Ob pričetku naše raziskovalne naloge, ko smo staršem razdelili našo prvo anketo, smo postali kar malo skeptični zaradi malo vrnjenih anket. A kmalu smo spoznali, da so starši postajali vse bolj zagreti za projekt – predvsem za razna družabna srečanja in prireditve (tu se jih je udeležilo največ), kar je prineslo pozitivne učinke. Ob zadnje podeljeni anketi pa smo ugotovili – tako kot smo pričakovali – da se je želja po nadaljevanju projekta povečala. Enak odziv smo pričakovali tudi od učencev, in na koncu smo naša pričakovanja tudi potrdili. Tudi v njihovih predlogih za popestritev projekta v naslednjem šolskem letu smo opazili zanimive ideje in s tem sklepali, da jim ni vseeno, kako bo projekt potekal v prihodnosti. Učitelji pa, tako kot od vsega začetka, so dajali projektu glavno pobudo in so bili glavni temelji pri spodbujanju projekta. Seveda si tudi oni želijo še naprej sodelovati pri projektu, saj se s tem bolje razumejo s starši – starši pred njimi nimajo več strahu oz. stereotipov. Torej, prišli smo do zaključka, da si vsi do sedaj udeleženi člani projekta Življenje = učenje želijo še naprej sodelovati pri takšnem projektu, saj pri neformalni obliki sodelovanja lahko ustvarijo prijateljski odnos med sabo, ki pri starših, učencih in šoli prinaša pozitivne učinke.

Graf 14: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (učenci)

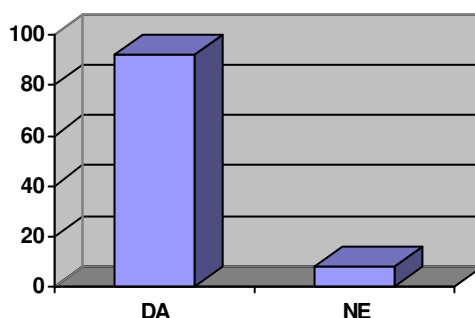
Opazimo lahko, da prevladujejo pozitivna mnenja o prihodnosti našega projekta. Kar 87 % učencev je pri vprašanju obkrožilo odgovor da, le 13 % pa v prihodnosti noče več sodelovati pri našem projektu Življenje = učenje.

Graf 15: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (učitelji)

Tudi pri tej anketi so vsi učitelji pozitivnega mnenja, kar zopet ne preseneča. S tem so zagotovili dobro podlago za prihodnje razvijanje projekta.

Graf 16: Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (starši)

Zanimivo je, da je delež obkroženih odgovorih v primerjavi z grafom *Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje koristen* enak. Torej: 92 % staršev želi še naprej sodelovati pri projektu Življenje = učenje, medtem ko si ostalih 8 % ne želi več sodelovati.

Predlogi, ki pa so jih podelili pri trditvi ankete (Če imate kakšno idejo za popestritev projekta v naslednjem šolskem letu, jo napišite spodaj.), pa se glasijo (tako so najpogosteje odgovarjali vsi udeleženci v projektu): srečanja naj potekajo bolj pogosto; aktivnosti na le-teh pa naj bodo čim bolj pestre in aktivne; da bi bilo organiziranih več skupnih izletov; lahko bi uvedli različne skupne tečaje jezikov (nemščina, angleščina, francoščina, ruščina, italijanščina itd.), skupno urejanje šolskih prostorov ter vrta, skupni športni ter kulturni dnevi – vendar v drugih terminih zaradi službenih obveznosti staršev.

6 SKLEPI

Prvi korak, ki smo ga naredili ob pričetku našega projekta Življenje = učenje (september 2009), je bil razdelitev anketnega vprašalnika, s katerim smo želeli izvedeti, na katere načine si starši želijo sodelovati s šolo.

Starši so se največ odločali za naslednje načine: sodelovanje pri projektu Življenje = učenje, predstavitev poklica, spremljevalec in sodelavec pri dejavnosti šole. Na podlagi tega smo se odločili, da vključimo te načine v projekt in jih izvajamo v čim večjem številu.

Starši so se dejavnostim, pri katerih so želeli sodelovati, več ali manj pridružili. Med drugim smo imeli kar nekaj predstavitev poklica: gasilec, reševalec oz. zdravstveni uslužbenec in bančni uslužbenec. Predstavitev poklica gasilec in reševalec oz. zdravstveni uslužbenec smo izvedli skupaj s požarno akcijo, pri kateri je bilo prisotnih veliko staršev. Tako so učenci spoznali poklic, po vrhu pa so videli, kakšno delo opravljajo njihovi starši. Učenci so imeli tudi možnost obiska banke, kjer so izvedeli vse o poklicu bančnega uslužbenca. Izčrpno predstavitev je izvedla mama naše učenke.

Starši so se zelo dobro odrezali pri sodelovanju z učitelji, kot tudi z učenci. Zelo dobro so se vključili v projekt in tako na drugačen način predstavili poklic. S tem pa so oblikovali partnerski odnos z učitelji in sprejeli odgovornost pri vzgoji svojih otrok.

Starši so pri dejavnostih šole sodelovali kot obiskovalci in sodelovalci. V okviru projekta smo izpeljali več prireditev: kostanjev piknik, decembrske prireditve in gledališko igro.

Ob prvem srečanju so bili starši malo zadržani, ampak so se hitro vklopili v družbo. Analiza ankete nam je dala rezultate, da so bili vsi zadovoljni s srečanjem. Starši so z učitelji navezali izredno dobre stike in obratno. S svojimi otroki so preživeli prijeten popoldan, pri katerem so gradili prijateljske vezi z učitelji. Svoje otroke in učitelje so spoznali tudi z drugačnega zornega kota. Tako se je začel prvi korak v projekt, ki je nakazal pozitivno prihodnost za naš projekt.

Kot drugo vrsto prireditev smo izvedli decembrske prireditve, ki pa so bile obiskane v večjem številu. Glede na izjave smo lahko ugotovili, da so si sodelujoči obiskovalci oblikovali zelo dobro mnenje o prireditvah ter projektu nasploh. Udeleženci so se strinjali, da je tak način sodelovanja edini, ki bi se lahko obnesel pri nadaljnjem sodelovanju. Projekt se jim je zdel zelo zanimiv, poučen, izviren, kajti, ko si mladost in starost podasta roke, je mladost bogata, starost pa srečna. Med učitelji, učenci in starši se je vzpostavil odnos zaupanja in sproščenosti.

Ena od prireditev je bila tudi gledališka igra, pri kateri so rekvizite pomagali narediti starši izven šole. Na takšen način pa so starši tudi krepili odnose s svojimi otroki. Kasneje so si vsi gledališko igro tudi ogledali ter pokazali učiteljem svojo zagnanost pri pomoči.

Med vsemi prireditvami so učenci skupaj s starši izpeljali dobrodelno akcijo z naslovom Kavarna 9. razreda. Starši so bili organizatorji teh akcij, saj so pomagali svojim otrokom peči pecivo. Kavarna je bila dober prostor za sproščen pogovor med starši, učitelji in učenci. V njej so si starši in učitelji izmenjali informacije o otrocih na drugačen način, ki so jih potem starši prenesli na svoje otroke. Posledica tega je bila, da

se je učencem nekoliko dvignila motivacija za šolsko delo. Komunikacija se je izboljšala in vsi so dobili priložnost organizirati prireditve, ki so zgradile dobre medsebojne odnose ter obogatile kulturno razgledanost vsakega posameznika.

Izvedli smo tudi delavnice, kjer so vsi udeleženci pri projektu dobili priložnost pokazati svoje spretnosti. Iz izjav je razvidno, da so bile delavnice učencem zelo všeč, počutili so se odlično, lahko so pokazali svojo umetniško žilico svojim staršem in učiteljem. Starši pa so z veseljem opazovali svoje otroke pri delu ter nabirali koristne nasvete od učiteljev, hkrati pa so svoje izkušnje delili z drugimi starši. Učitelji so preko pogovora spoznali družinsko okolje, v katerem živijo njihovi učenci.

Edina dejavnost, ki pa v okviru našega projekta ni bila obiskana, je bil zimski športni dan – smučanje na Gačah. Razlog temu je bilo neprimerno vreme, neprimeren termin organizacije, službene obveznosti staršev ter pomanjkanje smučarske opreme.

Z dosedanjimi dejavnostmi smo dobili naslednje rezultate:

UČENCI: Razvili so malo boljše učne navade ter učni uspeh, pozitiven odnos do šole, boljše medsebojne odnose s starši.

STARŠI: Učitelje in učence so spoznali z različnih zornih kotov, izmenjali so si izkušnje z drugimi starši, pridobili nova znanja preko učiteljev, ki jim koristijo pri vzgoji otrok in njihovi motiviranosti za šolsko delo.

UČITELJI: Spoznali so starše tudi na drugačen način, predvsem pa družinsko okolje, v katerem živijo učenci.

Odločili smo se, da bomo v prihodnje v vsebini projekta Življenje = učenje obdržali predstavitev poklicev, prireditve, delavnice, dobrodelne akcije. Ker pa nam k športnemu dnevu ni uspelo pritegniti staršev, bomo pri naslednjih športnih dejavnostih poiskali ugodnejše termine in organizirali takšne dejavnosti, ki bodo cenovno bolj dostopne in za katere ne bi potrebovali dodatne opreme.

V svoji raziskovalni nalogi smo potrdili vse zastavljene hipoteze.

Projekt je prinesel pozitivne učinke iz dejavnosti v dejavnost, zato se je prisotnost staršev postopoma povečevala.

Nekaj staršev ni želelo sodelovati pri projektu, ampak smo ugotovili, da ti starši redko kažejo interes tudi za katere koli oblike formalnega sodelovanja s šolo.

Že sama velika udeležba staršev je pokazatelj spoznanja dobrih pletil projekta, kar je bilo razvidno tudi iz ankete.

Učenci so se ob druženju s starši in učitelji imeli možnost naučiti veliko novih stvari, sprejemati dobre nasvete od vseh.

Starši, učitelji in učenci so v anketi izrazili željo, da želijo tudi v prihodnje čim boljše in čim več sodelovati v neformalnih oblikah sodelovanja in še v prihodnje nadaljevati s projektom.

V tem šolskem letu bomo v okviru projekta Življenje = učenje izvedli naslednje dejavnosti.

Čistilna akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu bo potekala 17. 4. 2010. Organizatorji bodo starši (krajani,) učitelji in učenci pa se jim bomo priključili. Ko bomo očistili svoj

delček, bomo izdelovali izdelke iz odpadnega materiala, imeli bomo športne igre ter uživali ob prigrizkih.

25. 5. 2010 bo organizirana prireditev za starše z naslovom Dan veselja. Velik del organizacije bodo učitelji prepustili staršem.

Na valeti, ki bo 11. 6. 2010, bodo starši pomagali pri pripravi peciva, narezkov, majic, okrasitvi ter tako olajšali delo učencem ter učiteljem.

14. 6. 2010 bomo organizirali kulturni dan za starše, učitelje ter učence, na katerem bomo podelili priznanja, pohvale in nagrade učencem, potekala bo predaja ključa, ob koncu pa bomo še učencem 9. razreda podelili pico in sladoled za v slovo.

Sprejeli smo sklep, da bomo ob koncu tega šolskega leta razdelili anketo med vse udeležence. Z njo bomo dobili rezultate, na katere načine (zraven letošnjih, ki so bili v velikem številu obiskani) bi še želeli sodelovati pri projektu v naslednjem šolskem letu. Rezultate bomo vključili v LDN šole 2010/2011.

Projekt sedaj izvajamo osem mesecev in ga bomo zaradi dobrih rezultatov ohranili tudi v naslednjem šolskem letu. Ker smo letos projekt izvajali prvič, smo se osredinili predvsem na to, da bi čim več staršev pritegnili v šolo preko neformalnih dejavnosti. Hoteli smo, da bi starši izgubili strah in predsodke o šoli, kar nam je tudi uspelo. Med starši, učenci in učitelji so se ustvarile prijateljske vezi.

V naslednjem šolskem letu pa smo si izbrali kot glavni cilj projekta izboljšanje učenčevega uspeha ter pridobiti večjo motivacijo učencev za šolsko delo.

7 POVZETEK

Osnovni namen naše raziskovalne naloge je bil, da bi bili vsi udeleženci (učenci, starši, učitelji) med sabo bolj povezani, preko neformalnih oblik sodelovanja bi zgradili dobre medsebojne odnose in zaupanje. To smo tudi dosegli.

Pri raziskovalni nalogi smo uporabili naslednje metode: metoda abstrakcije, metoda indukcije, metoda sinteze, zgodovinska metoda, metoda anketiranja, terensko delo.

Pri dosedanjem raziskovanju smo dobili več rezultatov:

Projekt Življenje = učenje je prinesel pozitivne učinke iz dejavnosti v dejavnost, zato se je prisotnost staršev postopoma povečevala. Nekaj staršev ni želelo sodelovati pri projektu, ampak smo ugotovili, da ti starši redko kažejo zanimanje tudi za katere koli oblike formalnega sodelovanja s šolo. Že sama velika udeležba staršev je pokazatelj spoznanja dobrih plati projekta, kar je bilo razvidno tudi iz ankete.

Starši, učitelji in učenci so v anketi izrazili željo, da želijo tudi v prihodnje čim boljše in čim več sodelovati v neformalnih oblikah sodelovanja, torej še v prihodnje nadaljevati s projektom.

Projekt je prinesel bistvene rezultate, in sicer ustvarili so se boljši medsebojni odnosi med starši in učitelji, le-ti so posledično vplivali na učence, kar se je pokazalo v njihovih nekoliko boljših učnih navadah in učnem uspehu, pozitivnem odnosu do šole, nekoliko večji motivaciji za šolsko delo. Učenci so se ob druženju s starši in učitelji imeli možnost naučiti veliko novih stvari, sprejemati dobre nasvete od vseh. Starši so svoje otroke spoznali z različnih zornih kotov, sproščeno so izmenjevali izkušnje z drugimi starši, preko učiteljev so lahko pridobili nova spoznanja, ki so jim koristila pri vzgoji otrok in njihovi motiviranosti za šolsko delo. Po drugi strani pa so tudi učitelji spoznavali starše z več vidikov in predvsem spoznavali družinsko okolje, v katerem živijo učenci.

Po pretečenih osmih mesecih izvajanja projekta smo sprejeli sklep, da ga bomo zaradi dobrih rezultatov ohranili tudi v naslednjem šolskem letu. Ker smo letos projekt izvajali prvič, smo se letos osredinili na to, da bi čim več staršev pritegnili v šolo na neformalne oblike sodelovanja. Hoteli smo, da bi starši izgubili strah in predsodke o šoli, kar nam je tudi uspelo. Med starši, učenci in učitelji so se ustvarile prijateljske vezi. V naslednjem šolskem letu pa smo si izbrali kot glavni cilj projekta izboljšanje učenčevega uspeha ter ustvarili večjo motivacijo učencev za šolsko delo.

8 ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem učencem Osnovne šole Komandanta Staneta Dragatuš za izpolnjene anketne vprašalnike.

Zahvaljujemo se tudi šolskemu kolektivu, ki nam je nesebično pomagal pri pripravi, izvedbi ter organizaciji srečanj, prireditev in ostalih dejavnosti.

Zahvala gre tudi staršem naših učencev, saj so tudi oni v naš projekt vložili veliko truda, časa in energije.

Posebna zahvala gre našim staršem, ki so nam v popoldanskih urah organizirali prevoz do šole in domov ter nas spodbujali pri izdelavi raziskovalne naloge.

Zahvala tudi učitelju Srečku Dražumeriču, ki je pridno fotografiral ter nam priskrbel veliko fotografij.

Največja zahvala pa roma k profesorici Nataši Podhostnik, mentorici, ki nas je zmeraj zasula z novimi idejami, nam nudila pomoč, vzpodbujala pri naših idejah in nam lektorirala raziskovalno nalogo. Zahvaljujemo se ji za vsako podarjeno uro, ki jo je preživela z nami in nas še ob tako slabem dnevu spravila v dobro voljo.

Zahvaljujemo se tudi somentorici profesorici Aniti Vrtin za koristne napotke.

Iva Panjan, Kristjan Panjan, Ema Štefanič

9 PRILOGE

PRILOGA 1

Anketni vprašalnik (september 2009)

Smo mladi raziskovalci in delamo raziskovalno nalogo z naslovom Življenje = učenje, projekt neformalnega sodelovanja med starši in šolo. Raziskati želimo sodelovanje učenci – starši – šola. Z anketnim vprašalnikom želimo izvedeti, na kateri način bi želeli starši sodelovati s šolo.

Lepo vas prosimo za vaše odgovore in mnenja. Anketa je anonimna, zato ni potrebno imeti pri odgovarjanju nobenih pomislekov, tudi če se vam bo zdelo katero vprašanje kakor koli kočljivo.

Anketo izpolnite tako, da obkrožite krožec pred odgovorom, ki se vam zdi najbolj primeren, oz. odgovor tudi dopolnite s svojim mnenjem, kjer je to zahtevano.

Hvala za sodelovanje!

Iva Panjan, Kristjan Panjan, Ema Štefanič

Moj otrok/-ci obiskuje/-jo _____ razred.

1. Kateri način oziroma oblika sodelovanja s šolo se vam zdi najbolj primerna?
(Obkrožite lahko več primerov.)

- Sodelovanje pri projektu, v katerem bi lahko izkoristili naše-vaše znanje.
- Predstavljanje lastnega poklica.
- Organizacija dobrodelnih akcij.
- Organizacija čistilnih akcij.
- Spremljevalec učenca na izletu.
- Spremljevalec učenca na dejavnosti, ki poteka v okviru šole (tehniški, naravoslovni dan, gospodinjski dnevi itd.).
- Pomoč učencem pri pouku (branje, računanje ...)
- Vodenje interesne dejavnosti (vezenje, oblikovalni tečaj, gospodinjski tečaj, športne dejavnosti, plesi itd.)
- Drugo: _____
_____
_____
_____
_____

Če ste zainteresirani za eno od navedenih predlogov ali v primeru, da bi radi uveljavili svoj predlog, pokličite na številko: **07/30-57-810**

ali pošljite podatke na e-mail: spletnastran.osksd@guest.arnes.si

PRILOGA 2

Anketni vprašalnik (16. 10. 2009)

Smo mladi raziskovalci in delamo raziskovalno nalogo z naslovom Življenje = učenje, projekt neformalnega sodelovanja med starši in šolo. Raziskati želimo sodelovanje učenci – starši – šola.

Lepo vas prosimo za vaše odgovore in mnenja. Anketa je anonimna, zato ni potrebno imeti pri odgovarjanju nobenih pomislekov, tudi če se vam bo zdelo katero vprašanje kakor koli kočljivo. Anketo izpolnite tako, da obkrožite črko pred odgovorom, ki se vam zdi najbolj primeren, oz. odgovor tudi dopolnite s svojim mnenjem, kjer je to zahtevano.

Hvala za sodelovanje.

Iva Panjan, Kristjan Panjan, Ema Štefanič

SPOL (Obkrožite.):   Ž   M

Moj otrok obiskuje (kateri) _____ razred.

1. Kako ste se počutili ob našem prvem srečanju pri projektu Življenje = učenje?

- a) Dobro.   b) Zadovoljivo.   c) Slabo.

2. Glede na vaš odgovor iz prvega vprašanja napišite svoje mnenje.

---

3. Katerih dejavnosti ste se udeležili? (Obkrožite lahko več odgovorov.)

1. Nogomet.	b) Med dvema ognjema.	c) Igre na šolskem vrtu.
č) Namizni tenis.	d) Badminton.	e) Tibetanske vaje.
f) Pilates.	g) Kostanjev piknik.	

4. Kakšne stike ste navezali z učitelji?

- a) Dobro.   b) Zadovoljive.   c) Slabe.

5. Kako se vam je zdelo druženje z vašimi otroki?

- a) Dobro.   b) Zadovoljivo.   c) Slabo.

6. Ali se vam zdi takšna oblika (piknik) dober način sodelovanja med učenci – starši – šolo.

- a) DA   b) NE

7. Napišite svoje predloge, kako bi izboljšali sodelovanje med učenci – starši – šolo.

PRILOGA 3

Anketni vprašalnik (april 2010)

Smo mladi raziskovalci in delamo raziskovalno nalogo z naslovom Življenje = učenje, projekt neformalnega sodelovanja med starši in šola. Raziskati želimo sodelovanje učenci – starši – šola. Z anketnim vprašalnikom želimo izvedeti, kakšno mnenje ste si do sedaj izoblikovali o projektu Življenje = učenje.

Lepo vas prosimo za vaše odgovore in mnenja. Anketa je anonimna.

Hvala za sodelovanje.

Iva Panjan, Kristjan Panjan, Ema Štefanič

1. Ali se vam je zdel naš projekt Življenje = učenje do sedaj koristen? (*Obkrožite.*)

DA

NE

Če ste na zgornje vprašanje odgovorili z DA, utemeljite. _____

Če ste na zgornje vprašanje odgovorili z NE, utemeljite. _____

2. Ali želite s tem projektom nadaljevati še v prihodnje? (*Obkrožite.*)

DA

NE

3. Če imate kakšno idejo za popestritev projekta v naslednjem šolskem letu, jo napišite spodaj.

---

10 VIRI IN LITERATURA

1. **Anonimna oseba**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
2. **Anonimna oseba**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
3. **Basarac Aleš**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
4. **Deržaj Kristina**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
5. **Frank Vesna Marija**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
6. **Gašperič Brigita**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
7. **Gašperič Jan**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
8. **Jakofčič Tatjana - Alis**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
9. **Jankovič Ljiljana**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
10. **Juršak Brigita**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
11. **Klobučar Nada**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
12. **Kobe Jasmina**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
13. **Kobetič Ivanka**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
14. **Kralj Janez**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
15. **LOVRENČIČ, A.** 2006. Sodelovanje šole in staršev – vse aktualnejša tema današnje šole. Vzgoja & izobraževanje, XXXVII (2), str. 40–43.
16. **Lukežič Sabina**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
17. **Medvešek Grobovšek Jožica**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
18. **Metež Janja**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
19. **Metež Mihael**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
20. **Mihelič Anita**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
21. **Mukic Marjeta**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
22. **Nagode Silva**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
23. **Panjan Katja**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
24. **PUŠNIK, M., SILVAR, B., ...**, 2003. Vloga šole pri zmanjševanju nasilja. Priročnik za učitelje, svetovalne delavce in ravnatelje. Ljubljana, Zavod Republike Slovenije za šolstvo, 39 str.
25. **Sitar Andrej**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
26. **Štefanič Meta**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
27. **Švajger Andreja**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
28. **Švajger Eva**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
29. **Švajger Helena**, ustno sporočilo, 17. 12. 2009.
30. **VELKAVRH, A.** 2008. Starši kot pomemben subjekt sodobne šole. Vzgoja & izobraževanje, XXXIX (3), str. 61–62.
31. **Wraight Dennis**, ustno sporočilo, 10. 2. 2010.
32. **ŽAGAR, D., BRAJŠA, P., ...**, 2001. Razrednik - Vloga, delo in odgovornost. Ljubljana, Jutro, 132-137 str.